

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

Vydává obec Vrbice

květen 2014

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

BRKO

str. 5

CO NÁS ČEKÁ PODLE PRANOSTIK

str. 12

VÝSTAVA VÍN

str. 14

JSOU PRAVIDLA NUTNOSTÍ?

str. 22

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbice,

tak máme zimu a Velikonoce za sebou a můžeme se naplno pustit do realizace nastartovaných projektů, řešení problémů či radování se z toho co se povedlo. Mimo tento zpravodaj se Vám do rukou dostává také příloha Nového života z 30. dubna a zpravodaj ČR Brno Moravská rodina. Doufám, že si hezky počtete.

V minulém zpravodaji jsem podrobně představoval hlavní projekty – Kanalizace a ČOV a Retenční nádrž. Oba projekty jsou ve stádiu výběrového řízení dodavatele. Doufejme, že vše proběhne hladce a budeme se moci ke konci prázdnin pustit do díla. Mimo tyto projekty je v běhu také stavba nové hasičské zbrojnice, dokončení demolice objektu bývalého „klubu důchodců“ (č. p. 90) a oprava a zateplení střechy KD, která je opravdu v havarijním stavu a několikrát do roka „proteče“.

Mimo tyto projekty se musí standardně provádět běžná údržba obce, veřejného osvětlení, zametání, svoz odpadů atd. Zde si troufám trochu postesknout nad naší lhostejností. Bohužel se s ní

setkávám pravidelně – a to je udržení vytvořeného pořádku. To, že se pravidelně začíná zametat, přijali někteří spoluobčané jako „samozřejmost“ a vysvětlili si to tak, že jim od ruky odpadne cokoli a kdekoli – papírky, petky, sáčky apod. Samostatnou kapitolu tvoří kuřáci – nedopalky a obaly od cigaret. Výsledek – neuběhne ani ne

týden a vše je jako před úklidem. Původně jsem si myslel, že se jedná o nepořádek způsobený turisty, kteří zavítali do naší obce – opak je pravdou, děláme si to z velké části sami. Dovedu si představit, jak zaměstnance obce a techniku využít efektivněji a ve prospěch rozvoje obce, nikoliv jen údržby – takhle prostě jen mrháme prostředky.

V průběhu měsíce března jsme realizovali také vyčištění příkopů podél příjezdových cest. Nechápatě jsme žasnuli, kolik toho vůbec bylo. Příjezdové cesty a pořádek uvnitř obce jsou vizitkou každé obce. V poslední době navštívilo Vrbici několik komisí a důležitých návštěv (např. předseda Senátu Parlamentu ČR). Všichni se shodli na tom, že obec je dobře udržovaná. Proto Vás prosím, nebuďte lhostejní k těm, kteří nám tady dělají nepořádek. Náklady na odstranění jdou z Vašich peněz.

Stejným problémem je eliminace pálení bioodpadu. Občané v tuto chvíli mají možnost dovést zbytky ze zahrádky na sběrný dvůr - zdarma, zapůjčit si zdarma biopopelnici a využívat ji, nebo v době jarního svozu vystrčit větve před dům (občané byli o

svozu informováni). Pořád nám ale někteří jedinci (dnes jsou to už opravdu jen jednotlivci) jarní čerstvé ovzduší narušují. Máme právo výběru – buď budeme moderní obec, kde bude čisto, budeme se moci nadechnout a nebude zde smrdět kanál či kouř – nebo budeme obec plná odpadků, černých skládek a plná štiplavého kouře, kde si nebudete moci ani usušit venku prádlo, ani otevřít okno, ale bude to pro pár jednotlivců pohodlné. Vyberme si.

Ale zpět k příjemnějším věcem. Na co se můžeme těšit? Otevřené sklepy Z kopca do kopca - letos již čtvrtý ročník – hezká akce pořádaná VINÁŘI VRBICE. Doufejme, že počasí vyjde, naše sklepy navštíví spousta milovníků vína a děti si užijí koloběžek. Další stálíci je Vrbecká dědina pořádaná Mužáci z Vrbice. Koho naši mužáci letos pozvou, bude někdo oceněn, bude nějaké překvapení? Nechme se překvapit. Moc rád bych Vás přizval a poprosil o zapojení se do projektu „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“. Projekt je určen pro všechny milovníky krojů a „krojetvůrce“ – tedy hlavně maminky, babičky a Ty, co se v kroji rádi předvedou. Více se dozvíte uvnitř zpravodaje.

Na Vrbici se toho děje opravdu mnoho, proto jsem ani letos neváhal a přihlásil naší obec do soutěže Vesnice roku. Kdyby už nic, minimálně se dozvíme, v čem jsme dobří, a kde máme rezervy. Zpětná vazba od nezávislého pozorovatele je jednoznačně přínosná, i když kritika může někdy trochu bolet. Důležité je vzít si z každé kritiky to své a posunout se zase o kousek dále. Takže držte Vrbici i letos palce!

Tomáš Bílek – Váš starosta

BYLINKOVÁ VÍNA

Zhruba před třemi roky jsem se souhrou náhod dostala k bylinkám a fytoterapii. Je, myslím velká škoda, že se tradice léčení bylinami a vůbec jejich používání v naší společnosti přetrhla a jen velmi málo je umíme použít v každodenním životě. Hledám a zkouším staré bylinkářské recepty a napadlo mě, že by třeba zajímaly i vás. Podělím se s vámi o recepty na vína, kterými léčila už Sv.Hildegarda z Bingen.

Petrželové víno je výborné k posílení srdce, při počátečních srdečních potížích, po srdečním infarktu, při vadách srdečních chlopní, detoxikuje celý srdeční systém. Odstraňuje otoky.

Potřebujeme 10 ks stonků petržele s natí, 1 lžíce vinného octa, 150 g včelího medu, 1 l bílého vína, nejlépe odrůdy ryzlink.

Petrželové víno připravíme tak, že do litru bílého vína vmícháme ocet, nasekanou petržel a mírným varem vaříme deset minut. Odstavíme, vmícháme med a ihned scedíme do lahví vypláchnutých vysokoprocenním alkoholem. Dobře uzavřeme a uchováváme v chladu a temnu. Sedlina na dně lahve není na závadu. Užíváme 2 až 3krát denně likérovou sklenku. Lze použít i při potížích s usínáním, kdy zvýšíme večerní dávku na půl šálku. Alkoholu se bát

nemusíme, protože varem klesl jeho obsah na minimum.

Heřmánkové víno má uklidňující a uvolňující účinky na psychiku a je účinné i na žaludeční nevolnost.

Potřebujeme 1 litr suchého bílého vína, 1 lžíci citrónové a pomerančové kůry z chemicky neošetřeného ovoce (pokud se nepodaří sehnat, je lepší použít sušenou kůru koupennou třeba ve zdravé výživě), 2-3 lžíce přírodního cukru, 250ml květu heřmánku pravého - čerstvého, mírně usušeného.

Všechny suroviny dáme do skleněné láhve, zalijeme vínem, uzavřeme korkovou zátkou a necháme macerovat 7- 10 dní v chladu a temnu, potom přefiltrujeme přes plátýnko nebo velmi jemné sítko do čisté láhve a můžeme hned užívat.

Šalvějové víno je vhodné pít

při potížích s nízkým krevním tlakem, pomáhá i ženám s problémy v menopauze.

Potřebujeme 1 litr suchého bílého vína, 60 g čerstvých listů šalvěje, 1-2 lžíce včelího medu.

Listy šalvěje zalijeme vínem, přidáme med a necháme macerovat 6 dní v temnu a chladu. Občas protřepeme. Hotový macerát přefiltrujeme a můžeme začít užívat. Na zvýšení tlaku 1 likérovou skleničku denně, nejlépe ráno. Při problémech v menopauze 2krát denně likérovou skleničku nejlépe před jídlem.

Martina Mikulicová

VRBICE A ODPADY

Problematiku odpadů řešíme ve Zpravodaji téměř v každém čísle. Proč? Stále od Vás dostávám dotazy týkající se této problematiky, což svědčí o tom, že se o to zajímáte a to je dobře. Dále si myslím, že jako obec máme stále rezervy a je třeba na tom pracovat. Náklady na odpady jsou druhou nejvyšší položkou v rozpočtu obce. Byl jsem znovu požádán o krátkou osvětu v této problematice. Pokud to přinese úsporu byť jediné tuny TKO, budu rád a budu považovat čas strávený tímto článkem za smysluplný.

Je mnoho systémů, jak odpadovou problematiku v obci

řešit – některé jsou lepší, jiné horší, některé obce ani nemají tendenci cokoliv řešit (netřídí, nemají sběrný dvůr, mají přemrštěné poplatky, či na odpady doplácí z rozpočtu obce, nalhávají si některé náklady apod.). Co je bohužel fakt – žádný systém není dokonalý, každý má nějaké „ale“.

Systém kuponového svozu nebo platby za svoz – spočívá v tom, že si každá domácnost zakoupí kupon (zaplatí svoz), na základě něhož svozová firma sváží. Nicméně se zde naráží na jev lidské „vychytralosti“ – kupónů si občané pořizují méně a méně, občané odpad odváží

do zaměstnání, okolních obcí a dochází k vzniku černých skládek. Výsledek – jednotlivci ušetří, obec nebo firmy na to doplatí (odpad se prostě nikde neztratí a někdo černé skládky zlikvidovat musí). Bohužel na tento „úžasný“ systém doplácí i sousední obce. Dalším negativem je minimální úspora na logistice u svozové společnosti. Svozový automobil se musí do obce tak jako tak dopravit a projet celou trasu, úspora je tedy jen na manipulaci pouze části nádob.

Systém bonusů za vytrídění odpad – systém, kdy obec stanoví poplatek a z něj poskytuje slevu za množství vytríděného odpadu.

Systém je krajně nevýhodný pro Ty, kdo se k životnímu prostředí chovají nejzodpovědněji. Zejména na malých obcích je dnes již spousta domácností, které si ovoce a zeleninu vypěstují doma, pijí kohoutkovou vodu a nakupují takové zboží, které svým obalem minimálně zatíží životní prostředí. Tito nejzodpovědnější občané si pak v žádném případě na bonus nešáhnou.

Systém pasivního třídění – obce sice mají sběrný dvůr, ale nemají ani pravidelný svoz, ani systém nádobových hnízd a nezabývají se biologickým odpadem. Do systému se pak zapojí jenom Ti nejzodpovědnější občané, kteří nelení na dvůr dojet a odpady vytřídit. Dělají to jen ze svého přesvědčení a neplynou jim z toho žádné výhody. V takových obcích se většinou výše poplatku na občana pohybuje přes 700,- Kč, popřípadě na odpadové hospodářství obec značně doplácí.

Systém aktivního třídění – obec má sběrný dvůr, který je pravidelně otevřený v době, kdy občané nejsou v práci, má pravidelný svoz odpadů, má systém sběrných nádob po obci a snaží se občanům pravidelně poskytovat informace, dělat školení a pořádat akce pro určité skupiny – např. nejmenší a seniory. Taková obec se snaží používat i takové nástroje, které jsou krátkodobě nepopulární (různá omezení, evidence, „vnucování“ systému apod.), ale dlouhodobě své ovoce přináší. Jaká je tedy slabá stránka tohoto systému? Tento systém přináší výhody kolektivního bonusu, či nevýhody kolektivního doplácení, bez ohledu na to, zdali jsem zodpovědný a třídím, nebo zdali nejsem zodpovědný a prostě na to kašlu (a že jich mezi námi je!).

Zástupci obce Vrbice se snaží již čtyři roky pracovat

na zdokonalování Systému aktivního třídění.

Jaké jsou obecně příjmy z odpadového hospodářství v obci?

- Výběr poplatku od občanů
- Prodej druhotných surovin
- Bonusy z EKO-KOMu
- Bonusy z kolektivních systému za sběr elektrozařízení

Jaké jsou obecně výdaje na odpadového hospodářství v obci?

- Náklady na svoz tuhého komunálního odpadu (TKO) a velkoobjemového odpadu (VO)
- Náklady na svoz biologicky rozložitelného komunálního odpadu (BRKO)
- Platba za skládkování či za spalovnu
- Náklady na kontejnerovou dopravu VO
- Náklady na kontejnerovou dopravu tříděného odpadu
- Náklady na drcení a zpracování vytríděného stavebního odpadu
- Mzdové náklady
- Náklady na výběr poplatků neplatičů

Cílem systému je:

- Nabídnout občanům pohodlný a pravidelný systém svozu veškerého komunálního odpadu (tříděného i TKO)
- Mít pravidelně otevřený sběrný dvůr v době, kdy je většina občanů z práce doma. Zde mohou občané odevzdávat veškerý tříděný odpad, elektrozařízení, nebezpečný odpad i velkoobjemový odpad.
- Mít dostatečně velkou síť nádob na tříděný odpad.
- Předcházet vzniku skládek výše uvedeným způsobem (proč by to dotyčný měl házet do škarpy, když už to má naložené a může zdarma odevzdat na sběrném dvoře).
- Zatížit občany přiměřenou výší poplatku vzhledem k servisu, který je nabízen.

• Eliminovat doplácení občanů žijících v obci na podnikatelské subjekty a turistický ruch.

- Nedoplácet na odpady z rozpočtu obce
- Využívat efektivně druhotných surovin
- Do budoucna nabídnout aktivním občanům bonusy v podobě vybavení prostředků usnadňujícím třídění.
- Vést si přesnou evidenci svozu, výtěžnosti atp.
- Provádět všechny možné a reálně dostupné kroky vedoucí k redukci směsného tuhého komunálního odpadu.

Obec Vrbice se každoročně snaží systém vylepšovat. To, že se nám (občanům) daří, dokládají grafy níže.

Jaké budou další kroky?

- Zapojit do systému podnikatelské subjekty a zohledňovat jejich tendenci třídít či nikoliv
- Některé podnikatelské subjekty podnikající v jiných obcích „dováží odpad“ na Vrbici. I ty je třeba řešit.
- Zejména u bytovek jsme si všimli nízké vytríděnosti odpadů. Pravdou je, že v malém bytě asi není místa nazbyt na umístění pytlů – hodláme tedy k bytovkám pořídit v rámci EKO-KOMu nádoby na tříděné odpady (asi září/říjen 2014).
- Rozšířili jsme pytlový svoz o svoz hliníku, kovů (zejména konzervy) a elektrospotřebičů.
- Snažíme se umístit do každé domácnosti nádobu na BRKO
- Chceme evidovat každý výsyp nádoby a na základě těchto dlouhodobých čísel optimalizovat celý systém
- Chceme minimalizovat objem vytríděného odpadu pomocí lisu a drtiče (podán projekt k SFŽP). Tímto snižovat dopravní

náklady, zvyšovat kapacitu sběrného dvora a lépe obchodovat s druhotnými surovinami.

Co děláme my občané špatně?

- Někteří z nás třídí z plastů pouze PET, což je zbytečně málo. Systém v obci je nastaven na směsný plast – tedy veškeré plastové obaly (např. od aviváže, od jogurtů apod.), fólie, sáčky, polystyren apod.

- Někteří z nás třídí z papíru pouze noviny a časopisy, ale měly by se třídít veškeré papírové a kartónové obaly, papírové sáčky (od cukru, mouky apod.)

- Hliníkové fólie od jogurtů a plechovky vyhazujeme do TKO a přitom je to cenná surovina

- Plechovky (konzervy) končí velmi často taktéž v TKO.

- Na velikost naší obce máme

extrémně malou výtěžnost baterií a světelných zdrojů. Právě tento odpad nejvíce zatěžuje životní prostředí, pokud skončí v popelnici.

- Někteří naši spoluobčané sice tvrdí, jak důkladně třídí, ale požadují dvě, někdy i tři nálepky na popelnice. Zdůrazňuji, že tyto domácnosti nemají ani děti, ani seniory, kteří používají pleny (tam je zvýšena potřeba objemu pochopitelná). Nepsaným pravidlem nejen v naší obci je na 4 osoby 1 nádoba. 99% domácností se nad tím vůbec nepozastavuje a bere to jako samozřejmost.

- Někteří naši spoluobčané požadovali také samolepku na popelnici ke sklepu. Po dotazu co do ní dávají, uvedli, že kartony od pizzy a láhve. To jsou odpady, které nemají v popelnici

co dělat. Navíc – dovedete si představit, aby u každého sklepa na Stráži byla popelnice?

- BRKO – to je kapitola sama pro sebe, proto věnujte pozornost dalšímu článku.

Doufám, že Vám tento článek osvětlil fakt, že odpady je třeba řešit komplexně. Doufám, že je z něj zřejmé, že odpady máme jako jedna z mála obcí relativně pod kontrolou (v rámci jihomoravského kraje jsme v kategorii 500-2000 obyvatel na 23. místě – celkem je v kategorii 280 obcí). Doufám, že je z něj také zřejmé, že žádný systém není dokonalý a že i my máme v odpadech pořád ještě rezervy.

Tomáš Bílek – Váš starosta

BRKO – BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD

Obec Vrbice je jedním ze zakládajících členů dobrovolného svazku obcí Čistý jihovýchod. Prostřednictvím tohoto svazku máme vybudovaný sběrný dvůr (v roce 2016 bude převeden do majetku obce) a druhým velkým počinem byl projekt na likvidaci biologicky rozložitelného komunálního odpadu (dále BRKO).

Cílem zavedení svozu BRKO je zejména ušetřit část odpadů TKO, který skončil na skládce a přeměnit jej v certifikovaný kompost – tzn. neplatit za skládkování tohoto odpadu.

Problematiku BRKO lze řešit několika způsoby:

- 1) Místní kompostárna v obci
- 2) Centrální kompostárna – jako je např. ta ve Velkých Pavlovicích (Hantály)
- 3) Sběr do speciálních nádob v kombinaci s bodem 1) či 2)

4) Kompostéry v domácnosti

Čtvrtý systém funguje dobře, když se kompostuje tak jak má a pokud lidé nemají jednu přirozenou vlastnost – a to je lenost. Jelikož jsme každý svým způsobem líný a jelikož neexistuje kontrola nad každým z nás, co kam dává, je téměř jisté že by odpad z domácnosti skončil stejně v popelnici.

Obec Vrbice se již před mým nástupem na pozici starosty zavázala začlenit do projektu komunitní kompostárny v rámci DSO Čistý jihovýchod. Ač jsem původně považoval za výhodnější kombinaci varianty 1 a 3, respektoval jsem původní nasměrování obce a dále šel tou cestou. Bylo ujednáno, že se v rámci projektu pořídí sběrné nádoby do každé domácnosti, abych nikoho nediskriminoval – rezervoval jsem tedy 450 nádob.

Jaký je současný stav a co je

třeba změnit nebo napravit?

K 1.5.2014 je mezi domácnosti na základě smlouvy o výpůjčce zapůjčeno zdarma POUZE 266 nádob. Stále je tedy 40% nádob u nás uskladněno a nevyužito!

Po zavedení tohoto systému došlo i u těchto občanů k značnému nepochopení myšlenky. Dokazuje to zimní období, kdy se sváželo pouze něco málo přes 60 nádob! Co z toho vyplývá? Občané tyto nádoby využívají primárně k uložení odpadů ze zahrádky, nikoliv odpadů z domácnosti jako jsou slupky, káva, čaje, odpady z květináčů, nepoužitá zelenina apod. – a přitom prvotní záměr zavedení tohoto systému byl nasměrován právě k těmto odpadům z domácností.

Prognóza zněla - úspora 30% hmotnosti TKO. Prognózy jsou hezké, ale realita je realita – sám jsem tedy na moji domácnosti

vyzkoušel a pokusil jsem se porovnat hmotnosti – BRKO versus TKO. Musím zdůraznit, že třídíme kde co (včetně sáčků, obalů, fólií, konzerv apod.) a skutečnou potřebu vývozu 220l popelnice mám jednou za 2 měsíce a to ještě není plná. Porovnal jsem tedy hmotnosti obou nádob za prosinec, kdy se doma více vařilo, nebyl odpad ze zahrádky a vznikla spousta vytríděného odpadu (obaly z dárků apod.) a světe div se! Nádobu na BRKO byla rapidně těžší, než nádoba na TKO! Zdrojem zápachu byla právě nádoba na BRKO, v nádobě na TKO již nemělo co zapáchat.

Co z toho vyplývá – musíme hodně změnit své třídící návyky, aby se systém třídění BRKO vyplatil. Není totiž pravdou, že nás nic nestojí. Zpracování 1 tuny BRKO stojí 350,- Kč bez DPH, zpracování 1t TKO

stojí 850,- Kč bez DPH. Úspora by mohla být tedy na první pohled jasná – ALE zvýšily se nám náklady na svoz BRKO.

Proto Vás prosím, abyste učinili tyto kroky a posunuli tento dobrý záměr správným směrem.

1) Pokud ještě nádobu na BRKO nemáte a poctivě nekompostujete, zajděte na obecní úřad a zdarma si ji zapůjčte. Nic na ni nedoplácíte. Naopak jste o krok blíže ke slevě 50,- Kč za osobu z poplatku (druhá podmínka je „očipování“ popelnice na TKO)

2) Pokud nádobu na BRKO již máte, snažte se ji primárně naplňovat BRKO odpadem z domácnosti

Děkuji všem, kteří si tyto prosby vzali k srdci.

Dalším krokem, který učinila obec, bylo vypracování projektu Dovybavení SSO Vrbice. Součástí tohoto projektu je kontejner,

který umožňuje výsyp nádob. Mohli bychom pak četnost svozu BRKO lépe upravit potřebám ročního období.

Tomáš Bílek – Váš starosta

Takto si někteří spoluobčané představují podpalování réví - prý je to normální

Bylinkový ráj SONNENTOR

Čejkovice u Hodonína

SONNENTOR
Tady roste radost.

**ZÁŽITKOVÁ
EXKURZE
VE VÝROBĚ
ČAJU**

NAVŠTIVTE NÁS
Nabízíme zážitkovou exkurzi v našem moderním závodě na zpracování čajů a kofení.

Naši průvodci vás provedou provoněnými sklady i výrobními prostory, kde můžete zhlédnout zrození nálevového čajového sáčku od výkupu bylinek z regionálních ekofarek až po samotnou výrobu v čejkovickém provozu.

EXKURZE
Skupinky od 10 osob
Kdykoliv po předchozí tel. domluvě.
po-ne 10-15 hod.

Jednotlivci a skupinky do 10 osob
Pouze v tyto vyhrazené termíny:
červenec-srpen: po-pá ve 12 a 14 hod.
květen-prosinec: so 10-14 hod.
svátky: 1. 5., 8. 5., 5. 7., 6. 7., 10-14 hod.
Exkurze začínají vždy v celou hodinu.

KONTAKTUJTE NÁS NA
BylinkovyRaj@sonnentor.cz
nebo na telefonu 702 056 505

ADRESA
Příhon 943,
696 15 Čejkovice

WWW.SONNENTOR.CZ
www.facebook.com/SonnentorCejkovice

VSTUPNÉ
Dospělí 40 Kč
Skupiny od 20 osob 30 Kč
Důchodci, studenti a ZTP 30 Kč
Děti a mládež 6-15 let 20 Kč
Děti do 6 let zdarma

FIREMNÍ PRODEJNA
Nabízí široký sortiment biočajů, biokoření a dalších biospecialit.
otevíráno celoročně: po-pá 8-17 hod.
květen-prosinec: so 10-15 hod.

BYLINKOVÁ ZAHRADE
Uprostřed areálu jsme umístili přírodní bylinkovou zahradu svaté Hildegardy ve stylu středověkých klášterních zahrad. Ve vegetačním období si zde můžete vyzkoušet své znalosti základních bylinek, které znaly již naše babičky.

**Sluneční
máj**
1. a 8. května 2014
od 10 do 14 hodin
**Exkurze probíhají
zdarma.**

**PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE**

SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

**EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA**

SPOLOČNE BEZ HRANÍC

FOND MIKROPROJEKTŮ

AČ KAŽDÝ V JINÉM KROJI, PŘÁTELSTVÍ NÁS POJÍ

Zajímáte se o šití krojů, jejich vyšívání,
háčkování, žehlení, údržbu a oblékání?

Pak je tento projekt právě pro Vás!

Máte možnost si tyto dovednosti osvojit
pod vedením zkušených tetiček.

Více informací:

v knihovně, e-mail: cvc@vrbice.cz, tel.: 774 700 048

Projekt „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“ s reg. č. CZ/FMP.14/0364 je v rámci „Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007 - 2013“ s partnerskou obcí Vrbovce spolufinancován Evropským fondem regionálního rozvoje (ERDF), prostřednictvím správce fondu mikroprojektu, kterým je REGION BÍLÉ KARPATY.

NĚKTERÁ ZAJÍMAVÁ OBDOBÍ V HISTORII OBCE VRBICE

V minulosti Jižní Moravy bylo dost málo poklidných období, kdy mohli lidé žít běžným životem. Příliš často trpěla loupeživými nájezdy Turků, Tatarů anebo Uhrů. Mnohé vesnice na Jižní Moravě byly vypáleny natolik, že zanikly a obyvatelé postižených vesnic byli vyvražděni, pokud se jim nepodařilo uprchnout. Nahlédneme ve stručnosti do minulosti naší obce prostřednictvím záznamů o některých událostech, které našel vrbecký rodák pan Miloslav Válek ve starých archivech.

Rok 1466

Osada Vrbice byla koupí připojena k panství Čejkovice, které koupil rod pánů ze Zástřizl. Od té doby náležela naše obec k Čejkovicím po dlouhé roky.

Rok 1469

Období česko-uherské křížácké války (1467-1477). V roce 1469 byla vypálena ves Všetřepy. Obyvatelé Všetřep začali budovat novou náves při osadě Vrbice. Celkem vystavěli 9 nových usedlostí o velikosti půllánu. Tehdejší ves Vrbice měla 12 selských usedlostí o velikosti lánu (jeden lán byl necelých 18ha) a jeden velký třílánový statek. Dále zde bylo 5 usedlostí chalupnických a 2 domy židovských obchodníků – celkem 20 chalup. Všechny selské usedlosti nesly česká jména. Většina z nich byla hojně užívána ještě v meziválečném období roků 1918 – 1938.

Rok 1566

Na Vrbici se přistěhovalo 5 rodin Novokřtěnců (Habánů), kteří postavili svoje zemědělské usedlosti v pravé části dědiny, ve směru nahoru. Noví obyvatelé stavěli hospodářství bez stodol, ale se sklepním hospodářstvím

pro zpracování hroznů. Lisovny stavěli ve sklepních presúzech, v patře sklepa měli sýpky pro svoje usedlosti. V té době měla Vrbice 16 usedlostí, pouze jedna usedlost byla bez polí. V té době bylo ve vsi Vrbice 25 domů.

Rok 1600

Ves Vrbice měla v té době 1. Velký dvůr a 17 selských usedlostí. Je zajímavé, že 12 usedlostí neslo česká jména uživatelů, 5 usedlostí neslo jména jiná. Roky 1600 – 1603 se přímo vyznačovaly přírodními pohromami. Rok 1605 se vyznačoval tragickým přepadem Vrbice Turecko-tatarsko-uherským povstaleckými vojsky knížete Štěpána Bočkaje. Vzniklé škody na životech a majetku obyvatel byly obrovské. Je zaznamenáno, že v humně habánské usedlosti byl vybudován podzemní ochranný kryt.

Rok 1620

V tomto roce z původních 17 usedlostí jen 5 neslo české jméno.

Rok 1656

V roce první lánové vizitace se hospodařilo pouze na 5 zemědělských usedlostech, 12 statků bylo pustých.

Rok 1673

Rok druhé lánové vizitace. Osada Vrbice byla postupně obsazována nově příchozími rodinami. V naší obci byly tehdy 3 jednolánové usedlosti, 13 usedlostí o velikosti půllánu, 1 chalupa byla bez polí a pustý Ondryášovský statek.

Rok 1680

Na panství Čejkovice přišla další skupina Novokřtěnců. Která byla usazena v tehdy pustých Prušánkách. V měsíci srpnu se na jižní Moravě objevila morová epidemie,

kdy mnoho lidí pomřelo.

Rok 1704

Byl rokem povstání sedmihradského knížete Františka II. Rákociho proti císaři Leopoldovi I. Již 1. Ledna 1704 řádila Uhersko-Kurucká vojska na hodonínsku, kde byly vyloupeny a vypáleny Prušánky, Čejkovice, Vrbice a Podvorov. Dne 19 července 1705 vpadla tato vojska znovu do našeho kraje, ale vesnice byly prázdné, když zbylé obyvatelstvo stačilo uprchnout. Na Vrbici byly domy vypáleny, ve vsi zůstali pouze 2 rodiny. Teprve po roce 1710 začalo nové osídlování osady.

Rok 1740

Nastoupila na císařský trůn mladá 23letá Marie Terezie. Stalo se tak po náhlé smrti otce – císaře Karla VI. Při korunovaci na Uherskou královnu v roce 1741 se podařilo Marii Terezii získat na svou stranu Uherskou šlechtu a tím přestaly jejich časté vzpoury. Mladá císařovna se tak mohla soustředit na tolik potřebné hospodářské reformy, např. daňovou, modernizaci Krajské správy, Poštovní řád, školství, zdravotnictví apod.

Rok 1749

Z nařízení císařovny proběhl soupis majetku zemědělských usedlostí, tzv. Tereziánský katastr. V naší Vrbici bylo tehdy celkem zapsáno 23 usedlostí půllánových, 8 statků bylo čtvrtinových a 4 osminkové – podsednické. Celkem zde bylo 35 poddanských zemědělských usedlostí. Vrbice měla tehdy 53 domů, z toho 9 chalup bylo v části nazývané Šmidkov, což bylo na pokraji pastviny Šudoňky. Co se další výstavby na Vrbici týká je zaznamenáno, že k 16 lisovným

vybudovaným do začátku 30-leté války (1618 – 1648), přibýlo dalších 19 lisoven – presúzů. Celkem zde bylo 35 lisoven.

Obilní desátek v té době byl vrchnostenský a farní. Mimo to se odváděl do vrchnostenského sklepa v areálu Na sklepách, také desátek vinný, což byl vinný mošt. Od roku 1749 patřila naše obec pod farní správu kostela v Kobylí a používala pojmenování – Wrbicze dědina 1749.

Obročím z Čejče, kam se chodilo na robotu, se odváděl obilní desátek. Soupis majetku usedlostí pro účel zdanění prováděli němečtí úředníci, kteří česká jména poněmčovali, protože neznali např. písmena ř, č, ž a další. V zápisech z roku 1749 se objevují takováto jména vrbeckých sedláků: Ondra Barsina, Frantz. Blantz, Zbor. Janosek, Venez Ostriz, ale také Georg Blanz, nebo Betritz Hubatsek atd. Noví osídlitelé Vrbice pocházeli, soudě podle jejich příjmení odněkud ze střední Moravy nebo Slezska. V této oblasti působil olomoucký řeholní řád Jezuité, který zde získával nové osídlence pro svoje čejkovické panství, kam tehdy Vrbice také patřila. Osídlování v minulosti Vrbice proběhlo celkem třikrát. Poprvé to bylo po roce 1469, kdy přišli na Vrbici obyvatelé vypálené osady Všetrapy. Druhé doplňování obyvatelstva naší obce probíhalo po Třicetileté válce asi tak od roku 1669 – 1673. Třetí doplňování obyvatel Vrbice bylo nutné po vpádu Kuruckých vojsk roku 1704. Ve vesnici tehdy zůstali pouze dvě původní rodiny.

Rok 1770

Nařídila císařovna Marie Terezie povinné očíslování domů evidenčními čísly a povinné užívání příjmení a jména každého obyvatele. Na Vrbici byl císařskými úředníky

zvolen způsob číslování domů tak, že první evidenční čísla obdrží domy bývalé osady, což bylo číslo 1 – 9, dále pak domy po levé straně návsi (ve směru nahoru) atd. První sčítání domů a obyvatel Vrbice z roku 1790 je uloženo v Moravském zemském archivu v Brně. V té době měla Vrbice 127 domů a 547 obyvatel.

Rok 1774

Nařízením státu byly u každé ustaveny tzv. Triviální školy, které podléhaly dohledu místního faráře. Ves Vrbice byla tehdy přiškolená k faře v Kobylí.

Rok 1783

Tohoto roku odkoupila císařská rodina od Studijního fondu čejkovické panství a připojila ho k panství hodonínskému. Toto veliké panství obsahovalo katastry 25 obcí a také Vrbici. Císařská rodina měl zájem na zvýšení zemědělské i živočišné produkce a tak vznikaly nové pracovní příležitosti. Nastal příliv obyvatel z ostatních částí Moravy a také ze západního Slovenska. Takto se postupně zvýšily počty obyvatel na císařském panství a přibývali lidé i na Vrbici.

Rok 1790

Na Vrbici byl na Stráži zřízen nový místní hřbitov. Původní vrbecký hřbitov býval v místech poblíž nynějšího Poštovního úřadu.

Rok 1834

V naší obci bylo 163 domů, z toho 43 větších selských usedlostí, počet chalupníků se zvýšil na 120 chalup při celkovém počtu 790 obyvatel.

Rok 1839

Byl na Stráži postaven větrný mlýn.

Rok 1897

Byla slavnostně uvedena do provozu železniční trať z Hodonína do Zaječí, což byla

významná událost nejen pro okolí, ale i pro naši obec. Pro potřebu lepší dostupnosti k vlaku byla postavena nová silnice mezi Vrbicí a Bořeticemi.

Rok 1900

Měla naše obec při sčítání domů a obyvatelstva 228 domů a 1180 obyvatel. V této době už bylo také v naší obci používáno střídavé polní hospodaření a v zemědělství byly ve zvýšené míře používány stroje. Velký ohlas v tomto roce měla pouť do Říma, kterou absolvoval bývalý dlouhodobý starosta Vrbice Václav Hubáček. V té době, kde nebyly letadla ani nebyly běžné automobily to byl čin obdivuhodný. Za poutní cestu dostal v Římě ozdobný diplom, který má v záhlaví toto sdělení: „Jeho svatost papež Lev XII. – uděluje Václavu Hubáčkovi, který v milostivém létě pouti do Říma se účastnil, jakož i jeho příbuzným, pokrevným a sešvakrevným až do třetího do třetího stupně plnomocné odpustky...“. Dále následuje datum 26. Března 1900. Originál tohoto sdělení máme uložený v našem Obecním úřadě.

Rok 1914

Začala I. Světová válka, která přinesla i pro lidi v naší obci tolik neštěstí a strádání. Roky tohoto období byly už v dřívějších číslech Obecního zpravodaje.

Rok 1928

Byl do naší obce zaveden elektrický proud. Než byla zavedena elektřina do všech domů na Vrbici, uběhlo dost dalších let. Důvodem byl např. finanční náročnost, konzervatismus některých občanů a podobně. Další roky života lidí v období I. Republiky, Protektorátu anebo doba socialismu byly už taktéž popsány v některých číslech Zpravodaje, který dříve vycházel každý měsíc.

Březen 2014, připravil František Janošek

MUZIKA KDYSI A DNES

Mám ráda hudbu. Všech žánrů – od vážné hudby, přes moderní až po dechovku a cimbálovou muziku. Vzpomínám, jak před rokem 2000 mnozí předpovídali, že dechovka ten časový mezník nepřežije. Ale jejich předpovědi se nesplnily. Dechovka nám stále vyhrává o hodech, plesích a na různých přehlídkách. Díky hudebním školám a zapáleným učitelům se mládež odmala vzdělává v hudebních školách a vznikají nové kapely. Nebylo tomu tak vždy. Jak vím z vyprávění

mého otce i obou stařečků – muzikantů, začátky kapel na vesnicích nebyly lehké. Muzikanti byli samouci, jež se těžce učili noty. Ty jim ručně, po nocích rozepisoval kapelník. Upravoval pro dechovku lidové písničky a mnohdy byl i skladatelem písní nových. Z per vesnických kapelníků vzniklo mnoho známých skladeb. Zkoušky kapely se konaly až večer, po práci v hospodářství. Kdo neměl na nějakou zkoušku čas, učil se nové kousky za pochodu. Kapelník po půlnoci rozdal nové noty a lidé vprostřed bujaré zábavy ani nepostřehli, že to v kapele

sem tam skřípe. Po pár večerech byla nová skladba vypilovaná. Muzikanti tenkrát chodívali v zimě, v létě hrávat s nástrojem v ruce i do sousedních dědin na hody, muziky i pohřby. Na zpáteční cestě mnohdy zmokli, přepadla je chumelenice, někdy si na ně počíhali i přespolňáci, jímž vadilo, že jejich frajírky pokukovaly po muzikantech... Doba se změnila. Dechovka však žije dál, má spoustu vděčných posluchačů a obětavých učitelů. Má před sebou celé tisíceletí a možná ji budou poslouchat i po roce 3000. Kdo ví...

Marie Kachyňová

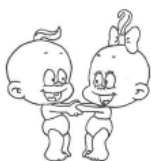
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ BŘEZEN 2014

Michaela a Ivana Grégrovy

Ondřej Lukáš

Samuel Melkus

Julie Dáňová

CO VŠE JE JARO?

Na stromě větvička rozkvetlá zjara
ve větru povívá a včelám zavoní,
omamná vůně trnek i bezu,
růžová poupata jabloní.
Rozkvetlá větvička na stromě v sadě
jak vínek růžový na hlavě dívenky.
Do sadu po mechu když bosá vyběhne,
v trávě pod nohama drobounké pomněnky.

A nad vším obloha od slunka do slunka
jak blankyt modravá. A mraky letící
po modrém sametu, jak loďky na moři,
jak větrem napjatá ta plachta bělavá.
Ten bzukot včeliček, to ptáček zpívání,
ty mraky bělavé a dívky vonící,
tráva a pomněnky, kvetoucí šeříky,
ty sady kvetoucí, ten vzduch dech beroucí
to vše je jaro...

Marie Kachyňová 2014

JAK JE TO S JAREM...

Když jsem se vracela k čísům našeho Zpravodaje z minulých let, abych se náhodou neopakovala, nevěřila jsem svým vlastním očím! A tak se, třebaže proto jsem ty Zpravodaje prohlížela, k jednomu z nich vrátím. Je z dubna roku 2007, já z něj budu citovat a vy posuďte.

„Začíná nám zase roční období nazývané jaro. I když letos by se dalo říci, že bylo jaro celou zimu, protože vlastně ani žádná zima nebyla. Byla to taková zima – ne zima.

Prostě počasí se zbláznilo. Vědci na celé zeměkouli zkoumají, co nebo kdo to zavinil. Na vině je prý člověk, který se chová k přírodě macešsky. Nevím, ale letos je to prostě tak. Uvidíme, jak nám to příroda zařídí dál.

Ale nevím, kdo z nás to zažil, aby uprostřed března kvetly meruňky a další ovocné stromy a spousta květů v zahrádkách. Teploty, měřené meteorologickými stanicemi lámou rekordy a my se jen divíme.“ Konec citace.

No co vy na to? Jako by se to týkalo letošní zimy. Mrzlo vlastně jen jeden týden v lednu a sníh se u nás prakticky nevyskytoval. Celou zimu bylo teplo a sucho. A jak to bude dál? Bude zrovna léto (letních 21,5 stupňů bylo už 21. března), nebo budeme ještě v květnu topit? Jisté je, že letos se mi podařilo vyfotografovat rozkvetlou mandloň u Chrástky už 9. března!!

Ted' nás čekají významné svátky církevního kalendáře – Velikonoce. Jsou to svátky spojené s liturgickými obřady, lidovými zvyklostmi a pověrečnými praktikami. Velikonoce jsou pohyblivými svátky a od doby nicejského koncilu roku 325 jsou stanoveny na neděli po prvním jarním úplňku, který nastane po průchodu Slunce jarním bodem.

Svátky tedy mohou připadnout na kteroukoliv neděli mezi 22. březnem a 25. dubnem.

Svátkům jara velikonočům předchází období MASOPUSTU, který začíná od Tří králů a trvá do Popeleční středy (40 dnů před nedělí velikonoční). Masopust – karneval byl znám už ve středověku, kde sehrával tak důležitou roli, že se dostal až do povídek, písní, veselých kázání, kronikářských zápisů i divadelních her na celém světě. Společné karnevalové znaky a projevy vychází z tradic francouzského „carnavalu“. V masopustní době probíhalo všeobecné veselí, lidé si užívali a bohatě se stravovali. Zejména byl dostatek masa-carne, vždyť v této zimní době probíhaly zabíjačky.

Toto období hojnosti končilo TUČNÝM ÚTERÝM před Popeleční středou – je to předěl dvou světů. Po holdování masu nastával půst nebo-li carne dostalo vale. Ještě v úterý si všichni mohli dopřát masa, klobás, koblih a podobně. Ve vesnicích chodily po obchůzkách maškary, z nichž každá měla své určení a představovala určitá řemesla a postavy. Při každém zastavení dostávali účastníci masopustního průvodu občerstvení – něco k zakousnutí i k zapití. V našem prostředí je masopust stále živý. Pochováním basy – znaku veselí a muziky v úterý večer začíná čtyřicetidenní půstové období příprav na největší křesťanský svátek. Půst je časem, kdy by měl člověk přemýšlet o životě a Bohu a přispět zároveň k očištění mysli, duše a těla. Nepořádaly se zábavy, lidé se nesměli veselit, držel se i půst v jídle.

Velikonoční svátky jsou také spojeny s lidovým zvykoslovím a pověrečnými praktikami. V nich se odrážela potřeba člověka zahnat strach z neúrody, hladu,

nemoci a touha po hmotném zabezpečení. Na květnou neděli - týden před Velikonocemi se světi ratolesti-kočičky, které se v domech zastrkávaly za dveře a svaté obrázky jako ochrana před bleskem. Svěcené kočičky bývaly „zaručeným“ lidovým lékem proti zlým nemocem. Popelem ze svěcených kočiček z minulého roku se uděloval na Popeleční středu křížek na čelo. Vyjadřoval – Prach jsi a v prach se obrátíš.

Na Velký pátek se držel velmi přísný půst, mohl se jíst jen tvaroh, kyselá polévka s vejcem, fazole či chléb s medem. Nesmělo se s ničím hýbat, nic dělat, panovala neveselá nálada. Lidé chodili hledat poklady, které se měly nacházet ve skalách, které se ten den „otvíraly a vydávaly je“.

Na Bílou sobotu se ráno všichni měli umýt ve studené vodě, aby si zajistili po celý rok zdraví. Před východem slunce se modlilo pod stromy v sadě za duše, na které si nikdo nevzpomene.

V neděli na Hod Boží velikonoční, kdy se připomíná podle legendy zmrtvýchvstání Krista, se přinášel do kostela k posvěcení beránek, mazanec, bábovky, koláče, vařená vejce a víno. Posvěcené jídlo se doma před obědem rozdělilo a společně snědlo, „aby rodina zůstala pohromadě a byla ušetřena nepříjemnosti“. Do té doby nesměl nikdo nic jíst, musel se postit. Teprve pak skončil čtyřicetidenní půst. Jedlo se jehněčí, kůzlečí či telecí maso (souviselo to s probírkou stád), pekly se masové nádivky.

Odpoledne hospodář s hospodyní roznegli po polích jednoduché březové křížky nebo křížky z uhlíků z ohňů, které se zapalovaly na Bílou sobotu před kostely, to aby Bůh naspořil a nedopustil krupobití.

Velikonoční pondělí již bylo zcela ve znamení veselí a rozjařenosti, neváží se k němu žádné liturgické obřady. Mládenci „pomlazovali“ děvčata vrbovými proutky a dostávali za to různé výslužky. V každé

zemi, či kraji se toto konalo různým způsobem, někde se tradičně dodržují dodnes.

Převažuje už ale opět komerční způsob slavení Velikonoc, kdy se za vyšlehání rozdávají úplně jiné dárky než uvařená a nabarvená

vajíčka. V čem se vajíčka barvila, když nebyly chemické barvy, už bylo napsáno několikrát. Přesto já dávám přednost cibulovým slupkám s krásnou batikou kytiček či lístečků.

Bohumila Bařinová

CO NÁS ČEKÁ PODLE PRANOSTIK

Znáti čas - první pravidlo hospodáře.

Pozdě do země - málo na sýpku.

Březen mokrá a deštivý, úrodě se protiví.

V březnu prach - jistý hrách.

Suchý březen, vlhký duben a studený máj, ve stodole bude ráj.

Jaro má sedmero druhů počasí, v dubnu však žádné neschází.

Aprílové počasí, má daleko do krásy.

Duben, ze zimy a léta pleten.

Duben laškuje, sedlák za pluhem hubuje.

Časný hrom, pozdní hlad.

Je-li duben bouřlivý, shnije kopa a mandel zplesniví.

Mokrá duben - hojnost ovoce.

Když na velikonoční neděli prší, na každé pondělí až do svatého Ducha pršeti bude.

Na Boží hod velikonoční prší, sucho úrodu poruší.

Velikonoční a velkopáteční déšť zřídka přináší žním požehnání.

Studený máj zakládá na chléb.

Je-li květen chladný, rok nebude hladný.

Máj chladný a deštivý, pro stodoly je příznivý.

Májový deštiček - úrody tatíček.

Májová vlašička, poroste travička.

Májová kapka za dukát.

Jestli v máji neprší, tak to červen přeprší.

Po mokré květnu přichází suchý červen.

Je-li už máj zahradníkem, není stodal milovníkem.

Když přišlo jaro

Když k nám, na jih Moravy přijde jaro, hospodáři mají už pořádný kus práce za sebou. Ještě před jeho příchodem je z vinohradů slyšet cvakot nůžek, stříhá se, vynáší a pálí staré, odplozené „rýví“ a do polí a vinic se ze dvorů vyvážá a zaorává proleželý hnůj. Vinohrad se tak hnojí každý třetí rok a ostatní pole podle potřeby. Když po dlouhé zimě přijde konečně jaro, vinaři vážou tažně, odorávají kmínky a každý rádek se musí pečlivě okopat. Kdysi, tak před padesáti lety, když se ještě pěstoval vinohrad na hlavách, hlavy se stříhaly skoro u země na pár

oček a na vzešlých letorostech, jež se během roku vázaly ke kůlu, narostly hrozny. Kůly se každé jaro „zaklúkaly“, někdy je bylo nutno i vyměnit. Potom se vinohrad celý velkou motykou zakopal, říkalo se tomu „posnica“, proto, že se práce dělala v postě. Vzpomínám si, že jsme posnicu kopali pozpátku, aby se hlína nebo i hnůj dostaly dospodu. Na povrchu po nás nezůstávaly tím pádem žádné stopy a panoval takový vtip, že když přijeli měšťáci a stopy neviděli, mysleli, že jsme chodili po těch „pahejlech“!

Jaro přišlo i do polí. Hospodáři obhlížejí vzešlé ozimy, dali se do upravování polí před setím jařin, řepy i brambor. Zima nadělala v ozimech škodu v podobě vymrzlých kruhů, protože byly dlouhé holomrazy a to teď dělalo

hospodářům starosti. Ty největší plochy podseli a dali se do vláčení a upravování. Sely se jarní pšenice i ječmen, hrách, řepa a ostatní plodiny. Potom se pole poválelo mohutným, dřevěným válem, až bylo rovné jako stůl. Ráda jsem byla s našimi na „rolí“, když se tyto všechny práce prováděly. Koně jsme neměli, naši najali hospodáře a tzv. „formanku“ u něho odpracovali během roku. Takže vůně koní nás přitahovala, i když jsme se jich trochu báli. Ale hrozně nám voněly a voněla i fajfka, již míval hospodář v koutku úst a nejvíc voněla zem. Dodnes mám s touto vůní spojeny vzpomínky na jaro v poli.

Jak se víc oteplilo, sadily se brambory a „turkyň“. Tatínek pole potáhali „magýrami“, širokými, dvoustrannými dřevěnými

hráběmi, jež měly hroty na každé straně jinak vzdálené, aby vyznačily vzdálenost řádků podle toho, co jsme sadili. Do turkyně maminka sem tam zakopaly pár semen dýně. Sadbu brambor jsme většinou vybírali ze starých zásob ve sklepě, samé malé „erteplíčky“, aby se hodně plochy posadilo. Větší brambory jsme krájeli i na půlky, ale musela na nich být očka pro vyklíčení. Zasadili jsme

i „fazulu“, cibuli, česnek, pórek, řepu na semeno, mrkev, petržel, celer, rajčata a další plodiny pro potřebu v domácnosti. Zeleninu jsme mívali ve velké zahradě před domem a tak byla pořád po ruce.

Na jaře tatínek prořezali i ovocné stromy, občas nový stromek zasadili. Každý hospodář pěstoval pro děti i rybíz, či maliny a jahody. V zahrádkách

pěstovaly hospodyňky spoustu kvítí - tulipánů, žlutých narcisek i pivoňek a růží.

Teprve tehdy, až se udělaly nutné jarní polní práce, dostalo se na úklid v domě a kolem něho.

A když potom při hřejivých paprscích všecko rozkvetlo, zazelenalo se a zavonělo, to už bylo to pravé jaro!

Marie Kachyňová 2012

KDE A JAK SE MOHOU OBYVATELÉ VRBICE ZBAVIT VYSLOUŽILÝCH ELEKTROSPOTŘEBIČŮ

Domácnosti se mohou vyřazených elektrospotřebičů zbavit zdarma na některém z míst zpětného odběru, která k tomuto účelu byla vytvořena. Je přitom ale nezbytné splnit jednu základní podmínku: spotřebiče musejí být kompletní, tedy nerozebrané.

V takovém případě hradí další nakládání s nimi výrobci a dovozci prostřednictvím kolektivních systémů, které založili.

Tato výhoda se ale nevztahuje na elektrozařízení, kterému již někdo odmontoval důležité části jako např. motor, kompresor, topné těleso, buben, plášť apod. Demontáž a zpracování elektrospotřebičů je činnost zákonem určená pouze osobám s příslušnými oprávněními. Takové výrobky je nutné považovat za odpad a náklady spojené s jejich odstraněním jdou k tíži obci. Promítají se tedy do poplatků, které platíme my všichni!

Vyřazené spotřebiče z Vašich domácností můžete zdarma odevzdávat na těchto místech:

Sběrný dvůr obce
Vrbice, otvírací doba:

STŘEDA 17.00 – 18.30 hod.

PÁTEK 16.00 – 18.30 hod.

SOBOTA 8.00 – 12.00 hod.

**Nejlepší odpad? Ten,
co vůbec nevznikne**

Nejlepší odpad je ten, který nevznikne. Pokud vznikne, pak je třeba jej co nejlépe využít – ideálně při produkci nových výrobků. To jsou základní myšlenky tvořící pilíř soudobé odpadové legislativy.

Do právního řádu jednotlivých evropských zemí se prosadily zásadou směrnic Evropské komise, které jsou závazné pro všechny členské státy EU.

V praxi to znamená, že zdaleka ne všechno, co domácnosti už nepotřebují, musí skončit v popelnici a pak na skládce nebo ve spalovně. Velký důraz se klade na opětovné použití a navracení výrobků do používání až do skutečného ukončení životnosti.

To se týká i vysloužilých elektrospotřebičů, které v současnosti celosvětově tvoří asi pět procent hmotnosti pevného domácího odpadu, tedy téměř tolik jako plastové obaly.

Devadesát procent materiálu lze znovu využít

Moderní technologie, jimiž dnes disponují zpracovatelské firmy, umožňují efektivně separovat jednotlivé materiály, z nichž jsou elektrospotřebiče vyrobeny. Drtivou většinu jich pak lze vrátit zpět do výroby jako druhotné suroviny.

Jde především o kovy, v menší míře o plasty a další materiály. Opakovaně je tak možné využít téměř 90 procent hmotnosti spotřebičů, které definitivně dosloužily.

Odborná recyklace navíc zaručuje, že naše životní prostředí neznečistí různé škodliviny, které jsou ve spotřebičích obsaženy. Může jít například o oleje a další maziva, nejtypičtějším příkladem jsou patrně freony používané dříve v chladicích zařízeních.

Jak plní výrobci a dovozci své zákonné povinnosti

Všichni Evropané vyprodukují ročně na osm milionů tun elektroodpadu, jeho množství přitom rok od roku roste. Moderní recyklační zařízení by na ně sama o sobě nestačila. Někdo musel nejprve zorganizovat celý složitý systém jejich sběru, evidence a dopravy ke zpracovatelům. A někdo jej musí také financovat.

Tím „někým“ jsou výrobci a dovozci těchto zařízení. Ukládá jim to zákon o odpadech, který do České republiky přenesl evropské směrnice a v současné podobě platí od roku 2005. Zákon ovšem ponechal určitou volnost v tom, jak tyto povinnosti plnit.

Výrobci a dovozci se přiklonili k osvědčenému modelu

vytvořenému a prověřenému nejprve ve skandinávských zemích. Založili takzvané kolektivní systémy, neziskové společnosti, které plnění jejich zákonných povinností zajišťují.

Mezi ně rozdělilo Ministerstvo životního prostředí jednotlivé skupiny spotřebičů z domácností. Podle tohoto rozdělení zajišťují jednotlivé kolektivní systémy ekologické nakládání například s

vysloužilými lednicemi, pračkami, počítači nebo osvětlovacími tělesy.

O větší polovinu vyřazených spotřebičů se postará ELEKTROWIN

Velké i menší domácí spotřebiče z kategorie takzvané bílé techniky, stejně jako třeba elektrické pomocníky pro kutily a zahrádkáře, dostala na starost akciová

společnost ELEKTROWIN.

ELEKTROWIN a.s. byl založen 25. května 2005 a je tak jedním z nejstarších kolektivních systémů působících v České republice. Dnes zajišťuje – řečeno slovy zákona - zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění více než poloviny celkového množství elektrozařízení a elektroodpadu v ČR.

MUŽÁCI Z VRBICE ZAHÁJILI DRUHÉ DESETELETÍ SVÉ ČINNOSTI

Ani se to nezdá, ale vrbečtí mužáci zpívají už jedenáctý rok... V roce 2014 bylo prvním veřejným vystoupením zpívání na 17. ročníku koštu slivovic a různých destilátů v Bukovanech u Kyjova. 1. 2. 2014 se v sále místní sokolovny sešlo asi 1400 vzorků slivovice, hruškovice, meruňkovice a různých destilátů za hojné účasti domácích a přespolních degustátorů. K dobré náladě vyhrávala Varmužova CM, společně s domácím mužským sborem ještě vystoupil

mužský sbor z Bojkovic a ženský sbor z Moravské Nové Vsi.

V měsíci květnu nás čeká vystoupení v Němčičkách, kde proběhne přehlídka mužských sborů z Modrých hor. Dále vystoupíme pro dlouholetého sponzora Templářské sklepy Čejkovice a zazpíváme na vernisáži výstavy kmotra našeho CD p. Milana Michny v Brně.

Na závěr bych chtěl pozvat všechny příznivce dobré lidové písničky a zábavy na 10. ročník setkání mužských sborů pod

názvem „Vrbecká dědina aneb zpívání mužáků v hodové búde“ za kulturním domem na Vrbici dne 14. 6. 2014. A na koho se můžete těšit? Kromě domácích mužáků uslyšíte mužský sbor z Lanžhota, Velké nad Veličkou, Tetky z Lanžhota, všechny za doprovodu CM Slovácko mladší. Jako hosté vystoupí dětský folklorní soubor Kalubáček a harmonikáři z družební obce Vrbovce. Po ukončení programu následuje beseda u cimbálu.

František Polášek

VÝSTAVA VÍN 2014

V sobotu 12. dubna 2014 se uskutečnila tradiční výstava vín v sále kulturního domu. Výstavy se zúčastnilo bezmála 600 návštěvníků, kteří měli možnost ochutnat z 568 vzorků od vrbeckých i přespolních vinařů. Již druhým rokem byla otevřena galerie vinařů, kde svá vína představili zástupci čtyři registrovaných vrbeckých vinařství. Byli jsme potěšeni, že ceny šampionů předal pan Milan Štech, předseda Senátu Parlamentu České Republiky.

Přivítání předsedy Senátu PČR

Letos zabodovali:

Šampion bílých vín

Tramín červený - Vít Sedláček, Vrbice

Šampion červených vín

Frankovka - Luděk Gala, Vrbice

Šampion rosé vín

Cabernet Sauvignon - Zdeněk Mikulica ml., Kobyly

Šampion červených archivních vín

Frankovka 2012 - Gala Farm, Kobyly

Šampion bílých archivních vín

Cuveé Ng+Mt+Mm 2012 - Vít Sedláček, Vrbice

Cena starosty obce Vrbice

Modrý Portugal - Zdeněk Svrček, Vrbice

Nejllepší kolekce výstavy

Vít Sedláček, Vrbice

SOMMELIER MORAVY 2013

Soutěž mladých sommelierů o titul Junior Sommelier Moravy je zaměřená na zkvalitnění práce s vínem v gastronomii.

Soutěž je určena pro studenty, pracovníky v gastronomii a sommeliery, kteří v den konání soutěže nepřekročí věkovou hranici 21 let.

Jednalo se o 1. ročník soutěže sommelierů a celkem se zúčastnilo 25 soutěžících z 11 středních a vyšších škol.

Soutěž byla rozdělena do dvou částí na písemnou a praktickou část. V písemné části se každý soutěžící nejprve zúčastnil odborného testu, který byl zaměřený na všeobecné otázky týkající se vinařství a vinohradnictví Moravy, dále na gastronomii a sommelierství všeobecně. Po úspěšném absolvování písemného testu postupovalo do další části 15

soutěžících s nejvyšším počtem získaných bodů.

V praktické části soutěžící čekala degustace anonymních vzorků - čtyři vzorky vín z České republiky. A servis červeného vína – dekantace.

Do finále soutěže postoupil i vrbecký rodák Tomáš Čížek spolu s dalšími třemi finalisty. A utkali se v dalších disciplínách jako bylo:

- doporučení nápojů tuzemské proveniencie k připravenému menu
- oprava chyb ve vinném lístku – vinný lístek je postavený na vínech pocházejících z České republiky
- servis sektu
- představení jedné ze čtyř vinařských podoblastí. Soutěžící si podoblast vylosoval.

Tomáš Čížek v soutěži exceloval a získal putovní pohár a titul „Sommelier Moravy“.

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES

Dne 23. února tohoto roku se u nás u konal už po několikáté dětský maskarní ples. Maminky, tatínci, přátelé školy a školky připravili odpoledne naplněné zábavou, hrou a soutěží.

O skvělý program se postarala agentura Koráb z Brna. Pobavili děti společným tancováním, krmením draka balónky a nezapomenutelnými bublinami, které se rozprostíraly do poloviny sálu. Ikdyž některé děti velká dračí hlava vyděsila, většina se při její snaze sníst naše hodné a statečné potomky pobavila.

V sále se to hemžilo spoustou pěkných a roztomilých masek, od princezen, víl, zvířátek, hrdinů, broučků a pavoučků, přes čarodějnice až ke sportovcům, závodníkům

a zdravotnímu personálu.

Vyvrcholením zábavného odpoledne byla tombola v podobě spousty hraček, kterou zajistilo SRPDŠ. Každé dítě si

domů odneslo nejen zážitky z pěkně prožitého odpoledne, ale i nějakou hračku.

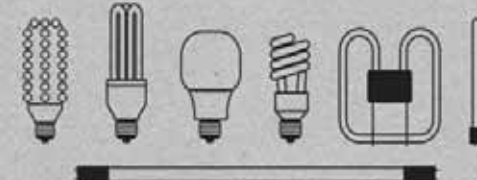
Květa Hošková

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patří
do sběrné nádoby.

Do malé sběrné nádoby patří
kompaktní úsporné žárovky, výbojky,
lineární (trubicové) žárovky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

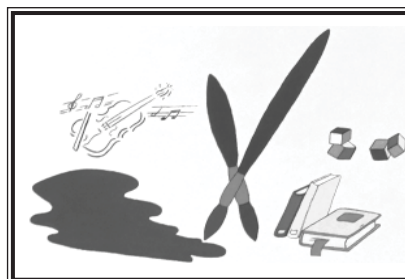
Odevzdejte nefunkční žárovku **ZDARMA**
do sběrné nádoby **EKOLAMP**
ve sběrných dvorech, úřadech a obchodech.

ekolamp

EXOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100
www.exolamp.cz

CENTRUM VOLNÉHO ČASU KALUBÁČEK

Po dva víkendy jsme se v březnu setkali u příležitosti Točířského víkendu. Tento projekt se uskutečnil za podpory MAS Hustopečsko a zúčastnilo se ho asi 35 lidí.

Všichni zúčastnění si mohli vyzkoušet práci s hlínou ať už na točířském kurhu nebo práci „na stole“. V průběhu prvního víkendu se účastníci seznámili s prací na hrnčířském kruhu a každý si „vytočil“ několik výrobků. Výrobky z prvního víkendu musely projít fází sušení a po té prošly prvním výpalem (přežahem). V průběhu druhého víkendu probíhalo také točení na kruhu a dotváření již vypálených výrobků – zdobení burelem, feprenem nebo glazurami.

obecní knihovna vrbice

Od začátku roku se v knihovně uskutečnilo spousta akcí.

V únoru jsme přivítali děti z Kalubáčku, které navštívily knihovnu společně s maminkami. Děti si prohlédly prostory knihovny, vymalovaly si omalovánky a nakonec hledaly sladkou odměnu mezi knihami. Maminky si pak mohly prohlédnout knihy, které by se jim mohli hodit jak při výchově dětí, tak následně při rozvoji dětského čtení.

V podvečer 7. března proběhla beseda s názvem Peklo Dakaru zvenku i zevnitř aneb jak se jezdí a fotí Rally Dakar. Své dojmy a poznatky ze soutěže Rally Dakar nám zprostředkovali bratři Chytkovi, kteří se již několikrát této soutěže zúčastnili jak na straně jezdců, tak na straně zpravodajů.

Knihovna se tradičně zapojila do celostátní akce Březen měsíc čtenářů, kdy se v rámci této akce do knihovny přišly podívat děti z Mateřské i Základní školy. Pro všechny děti byl připraven program, který jim měl zábavnou formou sdělit, že knihovna není jen místem půjčování knih. Což se snažíme sdělit i dospělým.

V návaznosti na podporu dětského čtenářství jsme se letos prvním rokem zapojili do Noci s Andersenem. Tato mezinárodní akce vznikla v České republice za účelem dát dětem osobní příklad a ukázat jim, že číst je veliké dobrodružství. V tomto duchu se nesl i letošní ročník, kdy jsme s dětmi hledali ztracený poklad. V rámci Noci s Andersenem se mohly děti Základní školy seznámit s opravdovým spisovatelem p. Českou, který popovídal o psaní

jeho detektivních knih, ale i pohádek pro děti, které napsal.

A co se děje v knihovně teď?

Můžete se přijít podívat na fotografickou výstavu Královna Dagmar, česká princezna, která je Vám zpřístupněna díky podpoře Velvyslanectví ČR v Kodani a Severské obchodní komory v ČR.

V průběhu června - srpna pro Vás chystáme promítání dokumentů v rámci projektu Jeden svět. Knihovna se účastní programu Promítej i ty! Kdy Vám zpřístupníme tři vámi vybrané lidskoprávní dokumentární filmy. Nejvíce hlasů v anketě měl dokument: Na sever od Slunce, Ilegální máma a Nový svět.

Více na

www.obecniknihovnavrbice.webk.cz

*Klára Gregorová
knihovnice*

Přednáška spisovatele

Beseda o Dakaru

Školka v knihovně

Noc s Andersenem

KOMPLETNOST ZPĚTNĚ ODEBÍRANÉHO ELEKTROZAŘÍZENÍ

(ELEKTROWIN a.s., skupiny elektrozařízení 1 – velké domácí spotřebiče, 2 – malé domácí spotřebiče a 6 – elektrické nářadí)

Zpětně odebrané elektrozařízení – použité elektrozařízení pocházející z domácnosti od občanů i podnikatelů.

Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem teprve předáním osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění, tedy do rukou specializované recyklační firmy.

ROZHODOVACÍ PROCES – JE PŘEBÍRANÉ ELEKTROZAŘÍZENÍ KOMPLETNÍ?

Mechanické elektrozařízení (točivé aj.) PŘÍKLADY: odšťedivky, prádla, ventilátory, vysavače, mixéry, odšťavovače, mlýnky, ventilátory, šicí stroje, vrtačky, brusky, pily, zahr. sekačky, vibrační brusky, hoblíky, frézky, bourací kladiva, tlak. myčky a další	Tepelné elektrozařízení PŘÍKLADY: sporáky, vest. trouby, varné plotny a desky, žehličky, fritovací hrnce, varné konvice, el. pájky, zařízení na svařování plastů a další	Mechanické a tepelné elektrozařízení PŘÍKLADY: pračky, myčky, sušičky, vysoušeče vlasů, kulmy na vlasy, teplovzdušné ventilátory, horkovzdušné páječky a další	Elektrozařízení k chlazení a mrazení PŘÍKLADY: všechny druhy chladicí a mrazicí techniky	„Jiné“ je elektrozařízení, které využívá indukci, mikrovlny PŘÍKLADY: mikrovlnné trouby, indukční plotny, nerotační holicí stroje, svařovací přístroje a další																														
ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY																														
<table><tr><td>hnací část</td><td>hnaná část</td><td>nosná konstrukce</td></tr><tr><td>motor</td><td>buben, odšťedivky, převodovka mal. spotřebičů a el. nářadí</td><td>skříň, plášť spotřebiče</td></tr></table>	hnací část	hnaná část	nosná konstrukce	motor	buben, odšťedivky, převodovka mal. spotřebičů a el. nářadí	skříň, plášť spotřebiče	<table><tr><td>hnací část</td><td>hnaná část</td><td>nosná konstrukce</td></tr><tr><td>topná tělesa / topné články</td><td>trouba na pečení, varné plotny, fritovací nádoba</td><td>skříň, plášť spotřebiče</td></tr></table>	hnací část	hnaná část	nosná konstrukce	topná tělesa / topné články	trouba na pečení, varné plotny, fritovací nádoba	skříň, plášť spotřebiče	<table><tr><td>hnací část</td><td>hnaná část</td><td>nosná konstrukce</td></tr><tr><td>motor, topné články</td><td>buben pračky / sušičky, hlavní čerpadlo myčky</td><td>skříň, plášť spotřebiče</td></tr></table>	hnací část	hnaná část	nosná konstrukce	motor, topné články	buben pračky / sušičky, hlavní čerpadlo myčky	skříň, plášť spotřebiče	<table><tr><td>hnací část</td><td>hnaná část</td><td>nosná konstrukce</td></tr><tr><td>motor, kompresor</td><td>chladicí okruh vč. výparníku</td><td>skříň, plášť spotřebiče</td></tr></table>	hnací část	hnaná část	nosná konstrukce	motor, kompresor	chladicí okruh vč. výparníku	skříň, plášť spotřebiče	<table><tr><td>hnací část</td><td>hnaná část</td><td>nosná konstrukce</td></tr><tr><td>indukční cívky / tělesa, mikrovlnné zdroje, elektromagnety</td><td>varná deska</td><td>skříň, plášť spotřebiče</td></tr></table>	hnací část	hnaná část	nosná konstrukce	indukční cívky / tělesa, mikrovlnné zdroje, elektromagnety	varná deska	skříň, plášť spotřebiče
hnací část	hnaná část	nosná konstrukce																																
motor	buben, odšťedivky, převodovka mal. spotřebičů a el. nářadí	skříň, plášť spotřebiče																																
hnací část	hnaná část	nosná konstrukce																																
topná tělesa / topné články	trouba na pečení, varné plotny, fritovací nádoba	skříň, plášť spotřebiče																																
hnací část	hnaná část	nosná konstrukce																																
motor, topné články	buben pračky / sušičky, hlavní čerpadlo myčky	skříň, plášť spotřebiče																																
hnací část	hnaná část	nosná konstrukce																																
motor, kompresor	chladicí okruh vč. výparníku	skříň, plášť spotřebiče																																
hnací část	hnaná část	nosná konstrukce																																
indukční cívky / tělesa, mikrovlnné zdroje, elektromagnety	varná deska	skříň, plášť spotřebiče																																

Obsahuje elektrozařízení, které odevzdává občan ve vašem sběrném dvoře, všechny uvedené komponenty?

Jde o zpětně odebrané elektrozařízení, předejte je kolektivnímu systému ELEKTROWIN...

ANO

NE

Jedná se o odpad, kolektivní systém ELEKTROWIN tento elektroodpad nepřebírá.

Kontakt: ELEKTROWIN a.s., Michelská 300/60, 140 00 Praha 4, tel.: 241 091 835, fax: 241 091 834, e-mail: info@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

TESO
HANTÁLY
a. s. VELKÉ PAVLOVICE

HANTÁLY a.s.
Tovární 22
691 06 Velké Pavlovice
IČ
tel.: 519 361 171
fax: 519 361 180
e-mail: info@hantaly.cz
www.hantaly.cz

- podnikání v oblasti nakládání s odpady včetně nebezpečných
- separace odpadů, svoz odpadů
- provozování skládky odpadů včetně nebezpečných
- recyklace stavební suti
- svoz bioodpadů, provozování kompostárny

www.hantaly.cz

MATEŘSKÁ ŠKOLA

OD VÁNOC K VELIKONOCŮM, ANEB CO SE DĚJE V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Po vánočních svátcích se nadšené děti vrátily do mateřské školy plné zážitků. Překotně vyprávěly, co jim Ježíšek přinesl a jaké byly u nich Vánoce. K Vánocům patří betlem a tak jsme se vypravili do kostela svatého Jiljí, obdarovali jsme „černouška“ a zazpívali koledy. Koledování pokračovalo 6.1. na svátek „Tří králů“, kdy si děti zhotovily korunky a koledovaly na obecním úřadě, v základní škole, v obchodech, v rodinách. Nezapomněly zajít do lesa, obdarovat zvířátka a nasypat ptáčkům do krmítek u mateřské školy..

V únoru je tradičně pěknou akcí maškarní karneval. Všechny děti i personál se mění v pohádkové bytosti, řemeslníky, zvířátka. Ve stylově vyzdobených třídách probíhá taneční rej, soutěže, losování tomboly, výroba tvarohových vdolečků, na kterých si děti po obědě pochutnají. Pokud si chcete pochutnat také, tady je recept: 250g poloh. mouky, 250g tvarohu, 2 vejce, 2 lžice mléka, špetka soli, prášek do

pečiva. Usmažíme, obalujeme v mletém cukru s vanilkou.

V polovině měsíce předškoláci navštívili základní školu. Seznámili se, jak probíhá vyučování, co dělají školáci v družině a k čemu slouží tělocvična. Zjistili, jak je to ve škole „super“ a moc se těšili na letošní zápis do 1. třídy. Paní učitelky připravily „Zápis s trpaslíky“ a navázaly tak na náš celoroční program „Skřítky skřítkům“.

Březen je měsícem knihy, proto jsme se vypravili do nové knihovny. Knihovnice Klárka pro děti připravila zajímavé vyprávění, soutěže. Dětem se v knihovně líbilo a všechny se těší, až se naučí číst a budou si moci samy knihy přečíst. Stejně tak byla pro děti zajímavá návštěva v keramické dílně, kde si vyzkoušely tvárnost hlíny při výrobě ptáčků.

21.března jsme na hřišti u Ochozí přivítali jaro při hře „Skřítky otvírají les“. První jarní den byl plný sluníčka, děti dostaly od „Jara“ semínka hrachu a mrkve, které si zasadí na záhoncích u mateřské školy a budou se o ně starat.

Pro rodiče jsme uspořádali dvě přednášky:

„Školní zralost“, přednášela Mgr. Monika Akiová

„Zdravá životospráva“, přednášela paní Dagmar Sedlářová, ve spolupráci s místní knihovnou.

Z reakcí rodičů vyplynulo, že obě přednášky byly přínosné a inspirující.

Dětem se líbí každoroční návštěvy u místních podnikatelů v dřevařské dílně pana Petra Vajbara, v autoopravně pana Jiřího Mikulici, u pana Jarmila Bezděka, kde se starají o selátka a u Kostihů, kde obdivujeme koníky. Všem podnikatelům děkujeme za vstřícné přivítání.

V dubnu nás čekají dvě divadelní představení. Přijede za námi Divadélko z pytlíčku s pohádkou „O princezně Mlsalce“ a v Radosti Brno to bude pohádka „Broučci, aneb ze života svatojáneků“.

JSOU PRAVIDLA NUTNOSTÍ?

I mezi dětmi předškolního věku se začínají objevovat projevy agresivity, účelového lhaní, ubližování druhému. Jak tomu v mateřské škole předcházet? Na naší mateřince se osvědčilo zavedení pravidel. Pravidla dětem naznačí, kam mohou jít, co je dovoleno dělat a naopak, co není přijatelné a může ublížit druhému.

Pravidla si děti samy tvoří v průběhu září až listopadu, postupně se mohou během roku přidat nové, pokud se soustavně něco porušuje. Pravidla usnadňují soužití v mateřské škole, dbají na naše zdraví, bezpečnost, psychickou i duševní pohodu.. Děti si je samy nakreslí, aby jim rozuměly a vystavíme je v mateřské škole. Například srdíčko znamená, že se máme rádi, jsme

kamarádi, hrajeme si spolu, dělíme se o hračky. Pravidla jsou vykládána v pozitivním smyslu. Musí být přiměřená věku, chápání jejich významu je nutností. Máme i pravidla

na zahradu, která platí také pro rodiče. Děti se snaží pravidla dodržovat, pokud je poruší (afekt, okamžitá reakce) další děti hned upozorňují a ukazují, které pravidlo dotýčný porušil.

A protože nejsme v mateřské škole dokonalí, občas se pravidlo přece jenom poruší, tady je pár úsměvných příkladů.

„Co se ti přihodilo Honzíku“, ptá se paní učitelka.

Odpověď Honzíka: „Eliška mě pokousala, ona je totiž kousavá“.

„Co s tím Šimonku

budeme dělat, když stále jezdíš s autem rychle?“

Odpověď kamarádů: „Policajt mu sebere řidičák, dá pokutu. Pokutu mu dá i když bude pít alkohol“.

Matýsku, co ti udělal Davídek, že jsi ho bouchnul?“

Matýsek odpovídá: „Nic, on se jen blbě díval“.

„Filípku, co tě vede k tomu, že bouráš dětem stavby?“

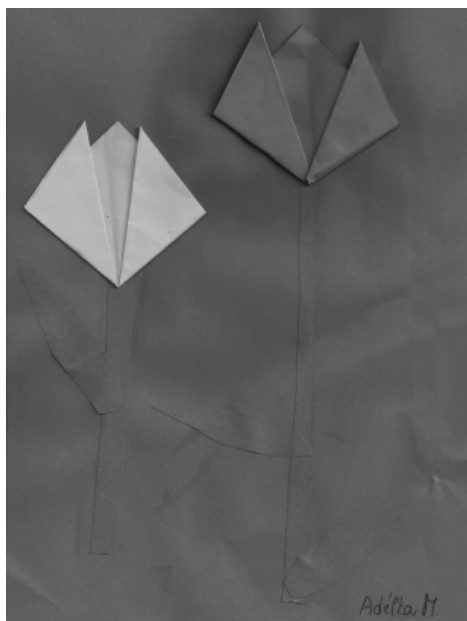
Odpověď Filípka: „Nic, mně se to nelíbí, mají to škaredý“

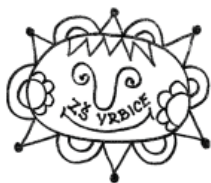
Paní učitelka: „Tak mně kluci vysvětlíte, co se stalo, že oba brečíte?“

Odpověď: „On mě bouchnul první, on druhý“.

Jana Kadlecová

*Jarní kytky krásně voní,
kdo je moudrý,
ten se sklóní*

ŠKOLNÍ OKÉNKO

LITERÁRNÍ TVORBA ŽÁKŮ 4. ROČNÍKU NA TÉMA „DOMOV“

24.9.

Doma je tam, kde mám své blízké,
doma je tam, kde mám svou rodinu.
doma tam mám svou mámu, bábu, sestru,
bratříčky, dědu, prastarých.
Doma tam se máme všichni rádi, když je mi
líto, máma mě obejmě, když mám smutek,
máma mě utěší, když mě něco bolí, máma se
ošetří. Máma je šikovná, máma je hodná a
spokojená. Naše rodina je sdružená.

DOMOV

Doma je tam:
kde mám své blízké,
kde mi všichni pomohou.

Doma je i tam:
kde jsem s celou rodinou,
mámou, tatou a bratřkou.

Tam kam se ráda vracím:
říká se mu domov.

DOMOV

Doma je tam:
kde mám své blízké,
svoji sestru, tatku, mamku.

Domov je tam:
kam se měžu vždy vrátit,
to je domov.

Radim Gala

Domov

Domov je tam:

kde mám své blízké,
tam mám obydlíčko hezké,
kde je máma a bába,
tam, kde voní máta.

Domov je tam:

kde je rodina šťastná,
výhled je krásný a krásný,
náhoda sady je veselá,
vášky si nikdo nedělá.

JAK JSME ŽILI XXII. ZIMNÍ OLYMPIÁDOU V SOČI

Tipovací soutěž

Zimní olympijské hry v Soči byly velkou sportovní událostí, kterou jsme naplno prožívali i u nás ve škole. Nejdříve připravili čtvrtáci a páťáci vedle sborovny velkou nástěnku s názvem „Žijeme olympiádou v Soči“ s informacemi o pořádajícím městě a fotkami našich sportovců, a od pátku 7. února jsme začali naplno fandit všem českým olympionikům. Každý den jsme sledovali, jak se jim daří nebo nedaří. V matematice páťáci počítali ztrátu Gabriely Soukalové na vítězku závodu, společně se čtvrtáky zjišťovali věk nejstaršího a nejmladšího českého sportovce v Soči, porovnávali nejtěžšího a nejlehčího olympionika. Druháci a třetí ve výtvarné výchově kreslili sportovní disciplíny. Největší radost

jsme všichni měli, když se na nástěnku přilepovala papírová medaile se jménem a disciplínou, ve které byli čeští sportovci úspěšní. Hned od začátku olympiády probíhala ve škole tipovací soutěž, jak dopadnou naši hokejisté v olympijském turnaji. Po prvním prohraném zápase se Švédskem

se box s tipovacími lístky moc neplnil, zato v pátek 14.2. byla situace naprosto jiná. Pátáci se na dopolední hokejový zápas s

Lotyšskem jaksepatří připravili, nechyběli jim české vlaječky na tvářích. V informatice jsme místo učiva sledovali zápas na interaktivní tabuli a kluci fandili, jako by byli přímo na stadionu. O velké přestávce se k nim přidávali i mladší školáci a každý gól jsme strašně prožívaly i my vyučující společně s dětmi. Byly to nervy! Po skončení zápasu, který jsme vyhráli, se box s tipy začal plnit. Jak hokejový turnaj pro naše hokejisty nakonec dopadl, víme, a jak dopadlo naše tipování? Na 33 správně vyplněných lístečcích se jednou objevilo 1. místo, čtrnáctkrát 2. místo, šestnáctkrát 3. místo, jednou 5. místo a jednou „pojedeme domů“. Poslední dva tipy byly nejbližší skutečnosti (tipovaly paní učitelky), takže sladká odměna (čokoláda Milka) putovala do sborovny.

Olympiádu ve škole jsme prožívali jen první týden, protože od 15. února byly jarní prázdniny. I tak to stálo za to. Po prázdninách

Pátáci povzbuzovali statečně

Nástěnka s olympijskými úspěchy

jsme s hrdostí
na nástěnku
přípevnili další
medaile, z toho

dvě zlaté, a byli pyšní na to, co
naši sportovci v Soči dokázali.

Renata Horáková

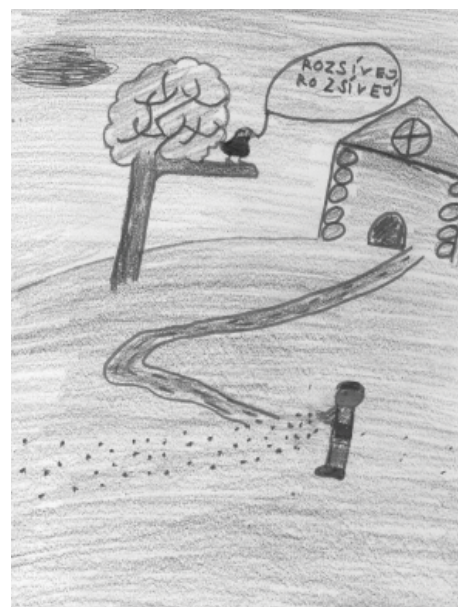

Hokejový zápas s Lotyšskem

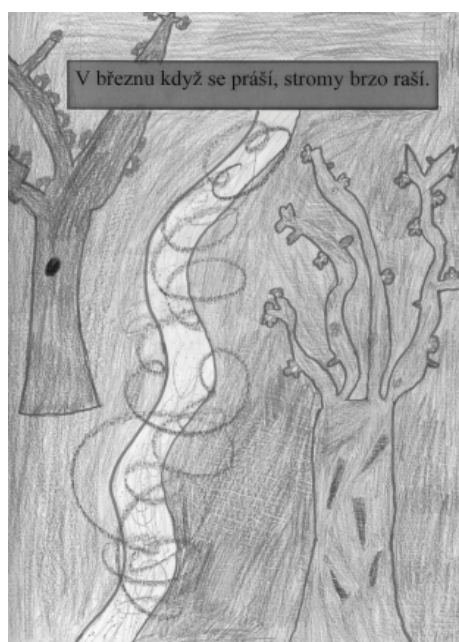
PRANOSTIKY NA JARO

Dominik Herůfek, 3. třída

Jiří Hanzlík, 3. třída

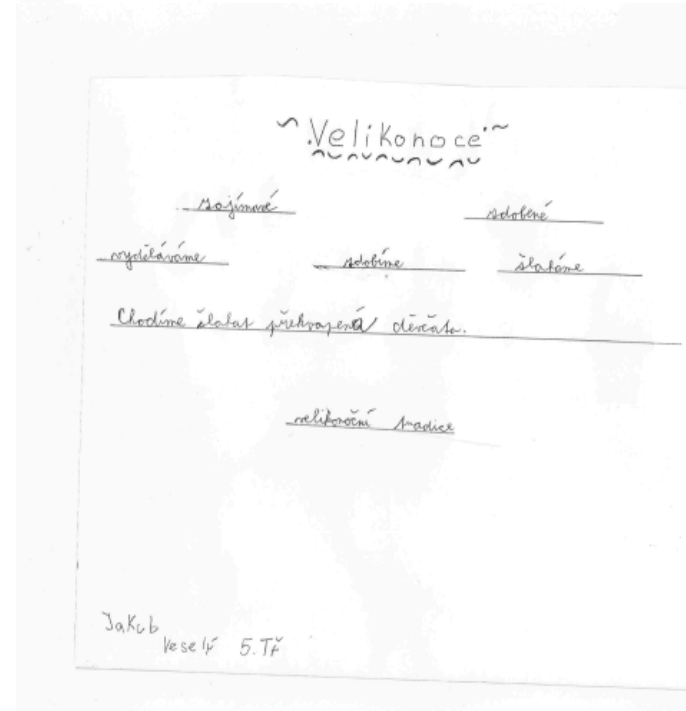
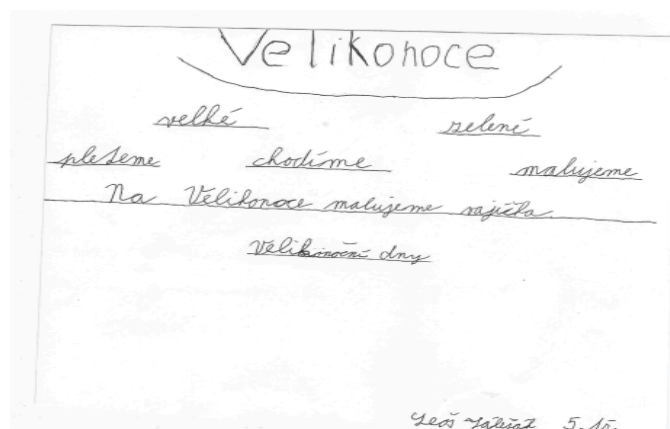
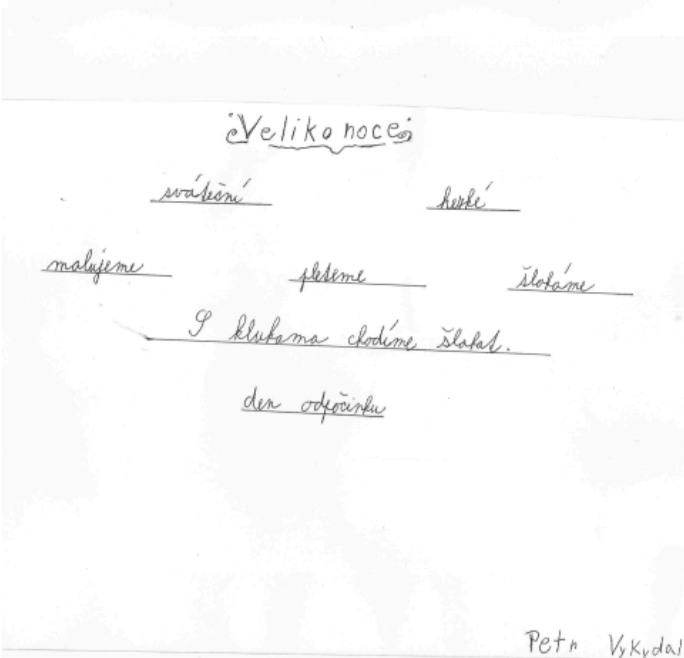
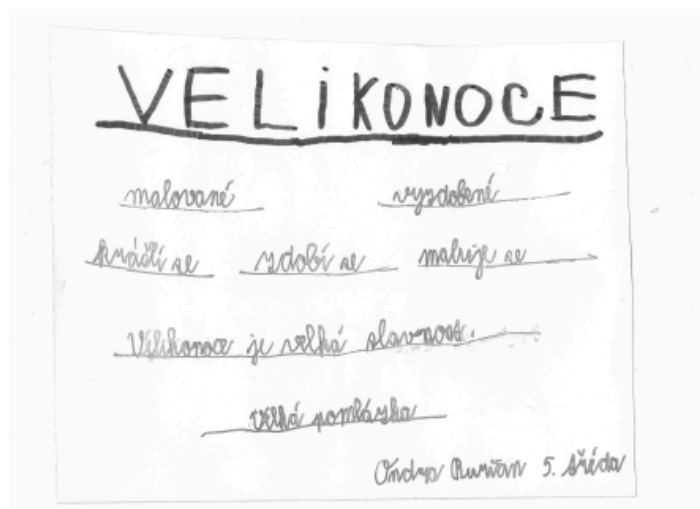
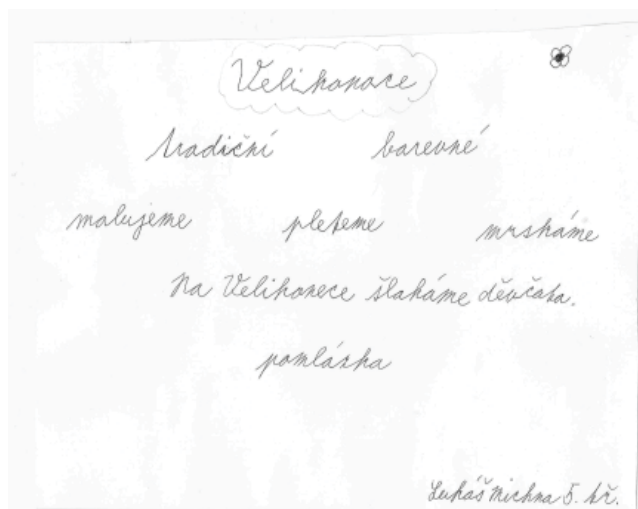
David Hašek, 3. třída

Jiří Hanzlík a David Hošek, 3. třída

VELIKONOCE očima kluků z páté třídy

Pětílístek je aktivizační moderní metoda, která podporuje tvořivost a samostatné myšlení žáků. Pátáci dostali za úkol vytvořit pětílístek na téma VELIKONOCE:

MATEMATICKÝ KLOKÁNEK 2014

Ve čtvrtek 20. března proběhlo školní kolo této mezinárodní matematické soutěže, která vznikla v Austrálii. Jejím cílem bylo získat pro matematiku „normální“ žáky a ukázat jim, že matematika nemusí být vždy nudný, nezábavný a obávaný školní předmět.

Kategorie CVRČEK 2. a 3. ročník (max. 90 bodů)

1. místo Anna Zborovská 3. ročník - 63 bodů
2. místo Julie Veverková 3. ročník - 61 bodů
3. místo Nella Zapletalová 3. ročník - 59 bodů

Kategorie KLOKÁNEK 4. a 5. ročník (max. 120 bodů)

1. místo Slavomil Tetur 5. ročník - 88 bodů
2. místo Petr Vykydal 5. ročník - 80 bodů
3. místo Ondřej Burian 5. ročník - 78 bodů

ŠKOLNÍ KOLO V RECITAČNÍ A PĚVECKÉ SOUTĚŽI

Nejlepší recitátoři školy:

- 1. ročník**
 1. místo Erik Štěstík
 2. místo Vojtěch Janošek
 3. místo Lukáš Knápek
- 2. ročník**
 1. místo Eliška Vajbarová a Anton Babyč
 2. místo Tereza Bílková
- 3. ročník**
 1. místo Anna Zborovská a Julie Veverková
 2. místo Nella Zapletalová
- 4. ročník**
 1. místo Aneta Horčíčková,
 2. místo Jana Petrásková a Jakub Veselý
 - (5. ročník), Terezie Herůfková
 3. místo Marie Michnová, Kristýna Jiroušková
- 5. ročník**
 1. místo Ondřej Burian a David Kocourek
 2. místo Leoš Zálešák a Slavomil Tetur

Slavící školy:

- 1. ročník** 1. místo Vojtěch Janošek a Matěj Sedláček
- 2. ročník**
 1. místo Tereza Bílková
 2. místo Kamila Bukovská
- 3. ročník dívky**
 1. místo Anna Zborovská, Julie Veverková
 2. místo Markéta Michnová
- 3. ročník chlapci**
 1. místo Jiří Hanzlík
 2. místo David Hošek
 3. místo Tomáš Varmuža
- 4. ročník**
 1. místo Sofie a Anastasie Kurucovy
 2. místo Marie Michnová, Aneta Horčíčková
 3. místo Terezie Herůfková, Jana Petrásková

PŘÍSPĚVKY VRBECKÝCH DĚTÍ ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOBYLÍ

ČÍM JE PRO MĚ MAMINKA

Moje maminka se jmenuje Liběna Ludvová. Maminka je pro mě tím nejdůležitějším člověkem ve vesmíru.

S maminkou si každý svůj vztah vytváří už když je u ní v bříšku. Už od narození se o mě maminka pečlivě stará, abych byl dobrý, pracovitý, hodný a vycvakaný člověk. Moje maminka je hodná, pečlivá a velmi starostlivá. Pro mě je to člověk, který nikdy nikoho nezklamal a ani nezklame. U maminky se vždy cítím v bezpečí. Můžu se jí se vším svěřit a ona mi vždy pomůže. Maminka nemá ráda lhaní, drzost a urážlivost.

Maminka pro mě znamená oporu a rodinné zázemí, kam se vždy moc těším. Mojí maminky

si vážím, protože je kamarádká, spravedlivá a je pro mě vším. Je to člověk, bez kterého bych si život nedokázal představit.

Radek Ludva, 6.B

Mámu bych měl asi brát jako autoritu. Táta říkal, že svým rodičům vykal a že je na to hrdý, že je to projev úcty a respektu. Pro mě je však máma jako kamarád, kterému můžeme všechno říct. Svým způsobem mám s každým z kamarádů i z rodiny nějaké tajemství. A od toho je to přátelství. Máma si mě jako syna velice váží, protože jí často pomáhám nejen v domácnosti, ale i s angličtinou. Proto chce, abych do školy raději dojížděl, než

abych byl na „intru“. Máma mi vždycky, když uklidím celý dům, řekne, že mě žádné ženské nedá, že by pro mě nebyla dost dobrá. Já jsem naprosto soběstačný a máma to umí ocenit. Máma také vždycky ví, co je pro mě nejlepší, a pozná, když mě něco trápí. Ani si nedokážu představit život bez ní. Nemělo by smysl uklízet, ani bych neměl komu hrát na klavír. Všechno, nebo alespoň většinu toho, co doma dělám, mě naučila ona. Vařit, uklízet nebo se starat o zahrádku. Vždycky říká, že všechno jde, jen stačí věřit a chtít. Já jen doufám, že jí to všechno jednoho dne budu moci vrátit.

Martin Petrásek, 9.

MŮJ DĚDEČEK

Dědečky mám dva. Jsem moc ráda, že je mám. S každým mám spoustu krásných zážitků, na které budu vzpomínat celý život. Jeden z dědečků je mi ale bližší. Je to nejspíš tím, že jenom přeběhnu dvůr a jsem hned u něj a u babičky. Druhý děda bydlí s babičkou v Brně, takže ho bohužel nevidám každý den.

Dědeček z Vrbice se jmenuje Miroslav a je to tatínek mojí maminky. Děda je strašně hodný člověk, nikdy by nikomu neublížil, naopak, vždy rád každému pomůže. Moc si jeho povahy vážím, protože takových lidí je na světě opravdu málo.

Už když mi byly tři roky, jela jsem s dědou a babičkou na dovolenou. A stalo se to tradicí. Jezdila jsem s nimi každý rok. Přidala se ke mně i sestřenice a

později i brácha s bratrancem. Dovolené s dědou a babičkou byly prostě takové jiné než s rodiči. Nesrovnatelné. Možná kouzelnější. Děda nás učil sbírat houby, rozdělovat oheň, umět milovat přírodu. To se mu určitě povedlo.

I v zimě mě babička s dědou brali na hory. Jezdili jsme do jednoho pěkného hotelu a právě tam jsme se dědou nejvíce zasmáli u stolního fotbalu a kulečnicku, který mě naučil právě on. A nesmím zapomenout na lyžování. Jeho základ mi dali samozřejmě rodiče, ale neustálé trénování probíhalo právě s dědečkem. Měl obrovskou trpělivost. Nikdy mně nenadával. Moc mu za to děkuji.

Když jsem byla menší a rodiče nebyli doma, spala jsem u babičky a u dědy. A úplně nejlepší bylo, když jsme tam spali všichni

čtyři- já s bratrem, sestřenice a bratranec. Nejkrásnější byla rána. Děda rád vyspával dlouho a my už jsme věděli, co to pro nás znamená. Babička vždy řekla: „Děcka, běžte dědu polechtat.“ My jsme vtrhli do ložnice a pošimrali ho po noze. Vzbudil se. Pak jsme skočili za ním do postele a chtěli pohádku. Nikdy nám nevyprávěl opravdovou pohádku, ale o tom, jaké to bylo, když byl malý kluk, jak pásł kozy nebo krávy... Dostali jsme se také k tomu, jak dříve vypadala Vrbice... Také o vojně nám vyprávěl. To měli nejraději kluci. Bývala také rána, kdy se děda vzbudil dříve. My už jsme měli nachystaný „bungr“ na posteli z peřin a polštářů a i s dědou jsme si hráli na vojáky. A pokud byla postel „lod“, tak na piráty. Byly to ty nejkrásnější zážitky. Nikdy se

nám pak nechtělo jít od dědy a babičky domů.

I teď si s dědou ráda povídám. O historii, o rodinných vztazích v naší rodině... a

samozřejmě nejen o tom. Když mám nějaký špatný den, svěřím se mu a on mi řekne: „Nic si z toho nedělej...“ Zkrátka mi vždycky zlepší náladu. Je

spousta krásných zážitků, které se svým dědečkem mám, a doufám, že jich ještě hodně bude. Dědu mám ráda a moc si ho vážím. Ne každý má totiž

tak úžasného a hodného dědu jako já. Važme si lidí, kteří žijí pro druhé.

Miroslava Ludvová, 9.B

Velikonoce

U nás doma bereme Velikonoce spíše duchovně – vzpomínáme na ukřižování Ježíše. Pečený beránek a „žila“, to už je něco jiného. Ale i tak obě tyto části Velikonoc by se měly slavit s rodinou a příbuznými. S pletením pomlázky mi vždy pomáhá táta. V zahradě si nastříháme proutky z vrby, která nám jednou vyklíčila z „žile“ namočené do vody(od té doby máme proutky doma a

nemusíme je nikde shánět). Po zastřižení proutky hned vkládáme do sklenice s vodou, aby si uchovaly svou živost a pružnost při pletení. Táta si žilu vždycky dělá z břechtanu, který nám též roste na zahradě. Pomlázku pleteme vždy ráno a pak jdeme do kostela, kde se žehná velikonoční beránek. Následně chodíme po příbuzných a rodinách, které jsme prakticky rok nenavštívili,

abychom jim popřáli pěkné Velikonoce a ženám taky zdraví na celý rok. Na konec toho všeho se sejdeme všichni u babičky a společně se jdeme pomodlit na dědův hrob a zapálit mu svíčku. Velikonoční tradice jsou pěkné, ale nejhezčí na těchto svátcích je, že je travíme s rodinou.

Martin Petrásek, 9. B

Je Země čarodějnice?

Koncem dubna si je připomínáme. Den Země a pálení čarodějnic. A tak nás napadlo zamyslet se nad tím, jestli ta naše Země není taky tak trochu čarodějnice. Nebo čarodějka..

Země a čarodějnice? Co ty mohou mít společného? Hledat tady nějaké souvislosti se možná bude zdát hloupé. Při troše fantazie se však určitě něco najde...

Někteří z nás si čarodějnici představí jako tu zlou, ošklivou a starou ženskou z pohádek, která všem jen ničí život, chce být ta nejlepší a všechno dělá jen pro svůj prospěch. Umí uvařit jedovaté lektvary nebo podle knihy kouzel někoho začarovat. Dříve byly takové ženy upalovány. Byly obviněny, že někomu zničily život nebo mu ublížily. A naše Země? Chová se jako zlá čarodějnice? Bohužel ano. Má někdy takové své chvíle, kdy je připravena někomu pěkně „zavařit“, „zatopit“, nebo dokonce úplně zničit život. Projevuje to příliš velkým, nebo naopak příliš malým množstvím vody. Tedy povodněmi nebo suchem. Občas se naše Země otřese. A

někdy se otřese i v oceánu, což způsobí obrovskou vlnu tsunami. Země umí také vypouštět silné a nebezpečné větry. Žádné z těchto rozmarů přírody nemá člověk rád. Ničí nejen jeho, ale také celý jeho majetek a někdy ho připraví úplně o všechno. V takových situacích se dá mluvit o tom, že je Země opravdu zlá a škaredá ženská, která provozuje strašlivé čary a kdeco umí zničit.

Čarodějnice však nemusely vždy být zlé. Někdy byly dokonce upalovány nevinné ženy, které nikdy nic špatného neprovedly. Je i naše Země hodná?

Určitě je. Chvil, kdy nezlobí, je mnohem, mnohem víc. Za to, kdy je příroda hodná, se dá považovat už jen to, že nám na zahradě vyroste jablono, která nejdříve krásně kvete a na podzim nám dá chutná jablíčka. Nejen jablono, ale vůbec všechny plody, které si vypěstujeme, jsou důkazem toho, že se příroda o

nás stará. I déšť a vůbec všechna voda je pro nás velice důležitá. Ovšem nesmí jí být moc ani málo. Také za to, že jsme tu my lidé, patří Zemi obrovský dík. A nesmím zapomenout na poselství z dávných dob - paliva. Také krásný dárek od matky Země.

Mohla bych vypisovat další a další důkazy toho, že na nás příroda myslí a dává nám dary, díky kterým tady můžeme žít.

Naše planeta Země je ta nejmocnější čarodějka. Každým dnem nás překvapí nějakým svým kouzlem. I když o některá ta kouzla ani nestojíme... Zrovna my jí ale musíme děkovat za to, že žijeme v místě, kde úplně „neřadí“. Chovejme se k ní jako k té, která je matkou nás všech. A nejen v její svátek, který slaví 22. dubna, ale po celý náš život. Protože nebýt jí, jejích kouzel a čar, je to holá planeta bez života. Jako všechny ostatní.

Miroslava Ludvová, 9.B

FK VRBICE

1959

Muži po vydařené podzimní premiéře v okresním přeboru (5.místo v tabulce) přes zimu nezháleli a připravovali se na potvrzení výborných výkonů z podzimu. První trénink se tradičně odehrál v tělocvičně v Hustopečích koncem ledna, pak následovali tréninky 2x týdně v tělocvičně základní školy a na hřišti s umělou trávou v

Čejkovicích. Začátkem března proběhlo zimní soustředění, tentokrát v Boskovicích. Mužstvo je, alespoň doufám, na jarní část dobře připravené, což dokázali i přátelské zápasy.

Po podzimní části soutěže ukončil aktivní činnost brankář Michal Sýkora. V zimním přestupním termínu k nám přišli

na půlroční hostování dva hráči z Mutěnic, brankář Petr Bíza a obránce Vít Froněk. Pro jarní část se nám podařilo udržet Zbyňka Gehra, také na půlroční hostování.

Přes zimu nezháleli ani mladší žáci a starší přípravek. Ti se připravovali v tělocvičně základní školy. V rámci přípravy sehráli mladší žáci halový turnaj v Hustopečích.

Před zahájením zimní přípravy proběhl koncem prosince roku 2013 tradiční florbalový turnaj v tělocvičně v Kobylí. Turnaj vyhrál Bakke Team, když ve finále porazil Horák Team 8:3. O třetí místo bojovali týmy Hera Team a Nikoš Team s výsledkem 5:4 pro Hera Team. Vítězné mužstvo hrálo ve složení David Mikulica, Dušan Fridrich, Jiří Kubík, Jiří Hajda, Vladimír Mikulica a Miroslav Kolek. Nejlepšími střelci byli Jiří Hajda a Miroslav Kolek s osmi góly.

Přátelské zápasy mužů:

Vrbice – Zaječí	3:1
Vrbice – Otnice	3:1
Hrušky – Vrbice	4:3

Mistrovské zápasy mužů:

14.kolo	
Vrbice – Velké Bílovice „A“	2:0
Góly: Petr Němec, Roman Zálesák	

Komentáře a výsledky jednotlivých zápasů budou na našich internetových stránkách www.fkvrbice1959.cz

STAVEBNÍ A DOTAČNÍ ČINNOST

I ve sportovním areálu jsme nezháleli. Bylo dokončeno zastřešení vedle sportovních šaten. V dotačních programech na zvelebení areálu mám dvě žádosti, tak uvidíme, jestli nám letos něco vyjde. Jednu akci

máme podanou na MŠMT - „Přípojka NN+trafostanice“. Druhá žádost o dotaci je podána na Jihomoravském kraji na akci „Sportovní areál FK-rozšíření šaten“.

Na projekt víceúčelového hřiště

s umělou trávou o velikosti 20,0 x 35,0 m ve sportovním areálu, na které je vydáno stavební povolení, hledáme vhodný dotační titul.

Milan Herůfek

11. července

Ukončení sezóny - posezení na hřišti

12. července

Velká brigáda na hřišti

13. července

Pohárový turnaj mužů „O pohár starosty obce Vrbice“

ROZLOSOVÁNÍ JARO 2013 - 2014***Starší přípravek***

KOLO	DATUM	SOUPEŘ	ZAČÁTEK UTKÁNÍ
14.	11. 5.	Vrbice - Velké Němčice (předzápas ml. žáků)	9.30 hod.
15.	18. 5.	Krumvíž - Vrbice	10.30 hod.
16.	25. 5.	Brumovice - Vrbice	14.45 hod.
17.	31. 5.	Horní Bojanovice - Vrbice	10.00 hod.
18.	8. 6.	Vrbice - Boleradice (předzápas ml. žáků)	12.15 hod.

Mladší žáci

KOLO	DATUM	SOUPEŘ	ZAČÁTEK UTKÁNÍ
16.	11. 5.	Vrbice - Velké Bílovice (předzápas mužů)	11.00 hod.
17.	17. 5.	Rakvice - Vrbice	11.00 hod.
18.	25. 5.	Vrbice - Moravský Žižkov (předzápas mužů)	14.15 hod.
19.	31. 5.	Hrušky/ Moravská nová ves - Vrbice	10.00 hod.
20.	8. 6.	Vrbice - Valtice (předzápas mužů)	14.15 hod.

Muži

KOLO	DATUM	SOUPEŘ	ZAČÁTEK UTKÁNÍ
21.	11. 5.	Vrbice - Křepice	16.30 hod.
22.	18. 5.	Březí - Vrbice	16.30 hod.
23.	25. 5.	Vrbice - Novosedly	16.30 hod.
24.	1. 6.	Charvátská Nová Ves - Vrbice	16.30 hod.
25.	8. 6.	Vrbice - Hustopeče	16.30 hod.
26.	15. 6.	Kostice - Vrbice	16.30 hod.

Z NAŠEHO STŘEDU ODEŠLI

Augusta Janošková, Vrbice 11

Vladimír Janošek, Vrbice 216

Josef Maincl, Vrbice 445

Jubilanti

(duben – červen)

70 let

Jiří Zálešák, Vrbice 253

Vlasta Cichrová, Vrbice 98

Jarmila Bízová, Vrbice 259

Veronika Kachyňová, Vrbice 305

80 let

Marie Knápková, Vrbice 27

Františka Janošková, Vrbice 216

Jan Bařina, Vrbice 202

Františka Kovářová, Vrbice 201

Oldřiška Mikulicová, Vrbice 22

85 let

Veronika Knápková, Vrbice 324

OBECNÍ ÚŘAD VRBICE**Úřední hodiny:****PONDĚLÍ**

7.30 – 11.30/ 12.00 -17.00 hod.

STŘEDA

7.30 -11.30/ 12.00 -17.00 hod.

E-mail:

podatelna@vrbice.cz

Telefon:

519 430 303, 724 727 580

Upozorňujeme občany, kteří si nepřejí, aby jejich jubilea byla uveřejněna ve společenské kronice, aby tento požadavek nahlásili na Obecní úřadě.

Vaše příspěvky do dalšího čísla můžete posílat na e-mailovou adresu: cvc@vrbice.cz

Mnoho dalších informací a fotografií naleznete na [www stránkách](http://www.vrbice.cz):

Obec Vrbice www.vrbice.cz

Mateřská škola www.msvrbice.cz

Základní škola www.zsvrbice.cz

Kulturní akce**10. 5.**

Z kopca do kopca

14. 6.

Vrbecká dědina

13. 7.

O pohár starosty obce Vrbice

26. 7.

Eště byly čtyry týdně do hodů

**ORDINACE PRAKTICKÉHO
LÉKAŘE****MUDr. Petr Kos**

úterý: 11.30 – 13.00 hod.

(každé 1. úterý v měsíci)

MUDr. Marcela Barnášová

středa: 12.30 – 14.30 hod.

Rodičovský ples

Rodičovský ples

Dětský maškarní ples

Dětský maškarní ples

Krojovaná zábava

Krojovaná zábava

Maškarní ples

Maškarní ples

Vrbecký zpravodaj - vydává obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
 REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Klára Gregrová,
 Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Miluše Zálešáková